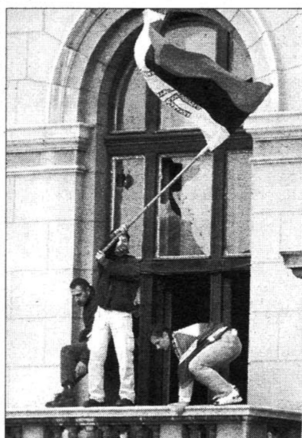
Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 183 (2430) ▪ Субота, 7 жовтня 2000 року ▪ Ціна договірна

В Югославії — народна революція. Або бунт, повстання, заколот, переворот: залежно від того, як усе це скінчиться. Чи як у Румунії 1989 року — великою кров'ю, розстрілом диктатора Чаушеску, чи як у Росії восени 1993-го — танковими залпами по захопленому повстанцями Будинку уряду... Нині (принаймні вчора, на момент підготовки цього номера газети) можливе було й те, й інше. Щедро проплачений Заходом небезпечний спектакль триває.

(Продовження теми на 5-й стор.).

▪ *1747 р. Помер український письменник і мандрівник Василь Григорович-Барський.*

▪ *1910 р. У Петербурзі загинув, здійснюючи політ, український льотчик, авіаконструктор та інженер Лев Мацієвич. Спроектував гідролітак, будував кораблі та підводні човни.*

▪ *1949 р. Утворено Німецьку Демократичну Республіку. Проіснувала 41 рік.*

▪ *1977 р. В СРСР прийнято третю Конституцію, «брежнєвську».*

7 ЖОВТНЯ

Ми можемо експортувати стабільність

Голова Верховної Ради Іван Плющ зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Стівеном Пайфером у зв'язку із закінченням його місії. Іван Плющ подякував дипломатові за роботу і відзначив його особистий внесок у розвиток українсько-американських відносин. С. Пайфер зазначив, що за час свого перебування в Україні він наочно бачив реальні кроки нашої країни на шляху реформ. На його думку, сьогоднішня ситуація сприяє прискоренню цього процесу. Співрозмовники погодилися, що важливою умовою зростання нашої економіки є інтеграція в європейські структури. Але в цьому питанні необхідно зважати на сумісність українських і європейських державних та економічних структур. Україна, розташована в центрі Європи, на думку посла, є «експортером стабільності» в регіоні.

Захід і Росія домовилися. Нас зрадили?

Днями Європейська комісія майже поставила крапку на питанні, бути чи не бути газопроводу з Росії в Європу в обхід України. Найпевніше, такій трубі бути. За повідомленнями ЗМІ, у відповідному комюніке ЄК Росію визнано стратегічним постачальником голубого палива і запропоновано відразу сім варіантів його доставки: усі повз нас. Думка України нікого не цікавила, так само Брюссель не хвилюють можливі заперечення з боку Польщі чи Словаччини. Європа нас зрадила?

Принаймні ми отримали «чіткий політичний сигнал» про перспективи нашого приєднання до Євросоюзу. Ми ж його так довго просили. Рішення Єврокомісії, яка не може не розуміти всієї згубності своїх планів для нашої держави (аж до можливої втрати не лише економічного, а й політичного суверенітету), вочевидь продемонструвало ставлення Брюсселя до українських перспектив. Нам не вірять, і це не повинно бути несподіванкою. Адже можна подивитися на проблему з іншого боку: чи Європа винна в тому, що за десять років незалежності ми так і не змогли злізти з російської газової труби?

(Закінчення на 5-й стор.).

Граніт у двох вимірах

Десята річниця студентської «голодної революції»

Жовтень 1990-го. Столиця УРСР. Площа Жовтневої революції. Намети, білі пов'язки на чолі голодуючих, студентські вимоги на саморобних плакатах. Тисячний натовп по периметру «бунтарського» граніту. У блискучих революційних очах — безбережна віра в майбутнє після здобутої перемоги.

Жовтень 2000-го. Столиця України. Майдан Незалежності. Торговельні палатки зі студентською «втіхою» — пивом, пепсі і кока-колою. Рекламні щити. Гуляючий натовп на оновлених плитах. Молодь — на вибір. З «мобілками» й «баксами» в кишені. З виснаженими, але не з політичних причин, обличчями: економічний характер нинішніх недоїдань стер «вікову» межу між бідними пенсіонерами і студентами. В очах — спогад про беззастережну віру. Після здобутої перемоги.

Такою була картина десять років тому. Такою вона стала сьогодні.

«Революцію на граніті» назвали першим кроком до демократії. Тоді з голодного «гетто» повіяло духом свободи. І на цьому парадоксі зрушив з місця застиглий час. Не вина молодих бунтарів, що їх перший крок до демократії не привів до кінцевого пункту. І роки, що так славно почалися Жовтневою перемогою їхнього духу й ейфорією нашого спільного Серпня, стали в історичному вимірі періодом втрачених шансів. Для них. Для нас. Для країни.

(Продовження на 7-й стор.).

Перший крок до демократії. Кінцевий пункт ще далеко

! У номер

Замість півмільярда — десяток мільйонів

Місія Європейської комісії прибуде до Києва 10 жовтня, щоб вивчити можливість надання Україні гранту або технічної допомоги за програмою виведення з експлуатації Чорнобильської атомної електростанції (ЧАЕС), повідомив Прем'єр-міністр Віктор Ющенко.

За його словами, сума гранту або технічної допомоги може становити кілька десятків мільйонів доларів.

В. Ющенко також зазначив, що уряд не сподівається негативних соціальних наслідків після 15 грудня — офіційної дати закриття ЧАЕС, оскільки більшість працівників буде задіяно на станції ще близько півтора десятка років після її закриття.

За інформацією агентства «Інтерфакс-Україна», вартість виведення ЧАЕС із експлуатації оцінюють в 600—650 млн. євро.

Збережено ставки акцизів на нафту

Президент України Леонід Кучма підписав Закон «Про внесення змін до деяких законів України про оподаткування операцій з виготовлення і продажу нафти сирої та деяких пально-мастильних матеріалів».

Закон, зокрема, подовжує до 31 грудня 2001 року дію нульової ставки податку на додану вартість (ПДВ) на сиру нафту.

Крім того, до 1 січня 2001 року подовжено акцизний збір на дизпаливо в розмірі 10 євро за тонну і на бензини моторні — у розмірі 40 євро.

Документ набирає чинності з 1 жовтня 2000 року, інформує агентство «Інтерфакс-Україна».

Уряд з 1 жовтня скасував збір до Пенсійного фонду в розмірі 10 євро з тонни нафтопродуктів під час митного оформлення імпортних нафтопродуктів, а також з 1 листопада скасував обіг податкових векселів, які надавалися під час ввезення нафтопродуктів.

Заборгованість у зарплаті зменшилася

Заборгованість у заробітній платі протягом серпня в Україні зменшилася на 478,9 млн. грн., або 7,6 відсотка, і станом на 10 вересня становить близько 5,83 млрд. грн.

Як повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна», в держсекторі заборгованість зменшилася на 237,7 млн. грн. (11,2 %). Водночас третина всієї заборгованості у зарплаті припадає на держсектор економіки.

Актуальним залишається питання забезпечення виплати поточної заробітної плати.

▪ *У Дніпропетровську четвертий день тривають випробування Південного мосту — 25 вантажівок рухаються по мосту зі швидкістю 30 км/г.*

▪ *150 грамів ртуті виявлено в телефонному колодязі на одній з вулиць у Херсоні. Загрози мешканцям і навколишньому середовищу немає.*

▪ *У столиці триває II Національний конкурс дитячої творчості «Міні-міс України-2000».*

▪ *За останню добу в Україні виявлено 21 одиницю боєприпасів часів Великої Вітчизняної війни.*

P. S.

Скасувати, але передбачити

Вечірнє засідання 5 жовтня

Парламентська хроніка

Народні депутати Михайло Павловський (фракція «Батьківщина») та Олександр Чернічко (КПУ) запропонували змінити норму Регламенту Верховної Ради про голосування обговорених питань. Проект постанови М. Павловського передбачав визначати долю законопроектів не лише щочетверга, а й, у разі необхідності, по вівторках. Проект, розроблений комуністами, фактично повертав до старої норми: обговорення і відразу голосування. Однак Голова Верховної Ради Іван Плющ зауважив, що проблема не в тім, коли голосувати, а в недостатній роботі парламентських комітетів. Із близько 700 законопроектів, що перебувають на розгляді у комітетах, лише 150 готові до розгляду в сесійній залі. Більшість депутатів вирішили не змінювати процедуру прийняття рішень. Голосування у четвер виправдано результативністю. До речі, всі європейські парламенти також голосують раз на тиждень.

Комітет з питань свободи слова та інформації запропонував скасувати ряд положень постанови Кабінету Міністрів «Про передплату періодичних видань на 2001 рік» від 23 серпня 2000 року щодо фінансової підтримки деяких вітчизняних друкованих видань. На думку членів комітету, поділ видань на «білих» і «чорних», на тих, кому надаватиметься державна підтримка, а кому ні, досить штучний і дискусійний. Адже до переліку тих, що отримуватимуть урядову допомогу, увійшли не лише державні, а й комерційні видання. У схваленій 295 голосами постанові парламент рекомендує Кабінетові Міністрів вилучити зі своєї постанови згаданий перелік видань. Але водночас передбачити в проекті держбюджету на 2001 рік виділення коштів на відшкодування різниці між розрахунковими (за собівартістю) та фіксованими тарифами на доставку передплатникам усіх вітчизняних друкованих ЗМІ, доручити Антимонопольному комітету та Головному контрольно-ревізійному управлінню перевірити фінансово-господарську діяльність «Укрпошти».

Юліана ШЕВЧУК.

Політінформація зі знаками запитань

Ранкове і денне засідання 6 жовтня

Ранкове засідання сесії було цілковито присвячено заслуховуванню інформацій міністра внутрішніх справ України Юрія Кравченка щодо розслідування обставин зникнення журналіста Георгія Гонгадзе, голови Служби безпеки Леоніда Деркача щодо повідомлень СБУ про підготовку перевороту, віце-прем'єр-міністра Миколи Жулинського та голови Державної податкової адміністрації Миколи Азарова щодо ситуації, яка склалася довкола газети «Сільські вісті». Першим слово взяв Ю. Кравченко. Він зазначив, що «уперше в історії криміналістики прийнято рішення допустити до участі у проведенні розшукових заходів та обговоренні їх наслідків дружину Гонгадзе —Мирославу та Олену Притулу — головного редактора інтернет-газети «Українська правда». Ю. Кравченко від самого початку свого виступу відкинув політичні обставини зникнення Г. Гонгадзе. Хоча далі, аналізуючи версії, міністр наголосив, що, по-перше, зникнення журналіста може бути пов'язано з негараздами, які виникли на грунті соціально-побутових відносин; по-друге, Гонгадзе міг стати жертвою кримінального злочину і, по-третє, зникнення Гонгадзе може бути пов'язано з професійною діяльністю та публікаціями його критичних статей в інтернет-газеті «Українська правда». Щоправда, судячи із того, що Ю. Кравченко особливо наголосив, що сьогодні відпрацьовується інформація стосовно того, що Гонгадзе міг взяти в борг значну суму коштів та інсценувати своє зникнення, політична версія стоїть явно не на першому місці. Причому міністр навів інформацію, що у квітні 2000 року Гонгадзе отримав під проект інтернет-сайту в кредитній спілці «Турбота» кредит у сумі 5,5 тисячі грн. терміном на один місяць, але досі не повернув. Не дивно, що у депутатів виникло чимало запитань. Наприклад, якщо Ю. Кравченко заявляє, що за зникненням журналіста стоять якісь режисери, то чому про них немає жодної інформації? Так само чому до цього часу нічого невідомо про те, хто встановив стеження за Г. Гонгадзе за кілька місяців до його зникнення? Більшість запитань залишилося без відповіді, але міністр пообіцяв, що слідство такі відповіді дасть.

Далі голова СБУ Леонід Деркач поінформував депутатів про обставини порушення так званої «чернігівської справи» щодо низки осіб за дії, спрямовані на насильницьку зміну та повалення конституційного ладу. Л. Деркач заявив, що слідством виявлені неспростовні докази того, що група осіб готувалася до збройного повстання в 10—15 містах одночасно. За цих обставин керівництво СБУ не мало права зволікати з прийняттям адекватних заходів щодо учасників цього угруповання. Як відомо, один з керівників групи Олександр Козлобаєв є громадянином Російської Федерації. Усі обвинувачені психічно здорові люди, які свідомо йшли на протизаконні дії і мають за це відповідати, зазначив Л. Деркач.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Виступаючи з інформацією щодо ситуації навколо газети «Сільські вісті», голова ДПА Микола Азаров повідомив, що перевірка «Сільських вістей» була плановою, але ці плани складалися ще в 1998 році. Видання було вчасно попереджено про перевірку і мало час виправити наявні порушення. Проте, за словами М. Азарова, цього зроблено не було. Тож після перевірки податковою адміністрацією Радянського району Києва газеті було нараховано більш як 1 млн. грн. штрафних санкцій. Пізніше, після депутатського запиту, було створено комісію, яка констатувала, що податківці діяли правильно. Газета звернулась до арбітражного суду Києва, який відхилив її позов і залишив рішення податківців без змін. Після того, як газета звернулася до Президента, було створено урядову комісію, яка також дійшла висновку, що податківці діяли в рамках закону. А якщо є рішення суду, то його потрібно виконувати, вважає голова ДПА. Представник газети народний депутат Іван Бокий заявив, що перевірка газети була замовлена владою. І запитав, чому перевірки 1996 та 1998 років не виявили порушень закону, адже так звані порушення, виявлені в 2000 році, припадають саме на час попередніх перевірок. М. Азаров на це зазначив, що таких перевірок не було, бо інакше порушення було б ліквідовано. Голова урядової комісії з розслідування ситуації довкола «Сільських вістей» віце-прем'єр-міністр М. Жулинський зазначив, що всебічний аналіз документів, наданих сторонами, доводить, що це суто господарська справа і жодних політичних мотивів не виявлено. Разом з тим М. Жулинський запевнив депутатів, що робитиметься все для того, щоб газета не загинула, оскільки не повинні страждати 600 тисяч передплатників. Однак більшість депутатів все-таки схильні вважати, що без політики тут не обійшлося і перевірка «Сільських вістей» нагадує вибірковий контроль за діяльністю ЗМІ.

Олександр Мороз для виходу із ситуації запропонував Верховній Раді прийняти закон про списання боргів з усіх видань. М. Жулинський пообіцяв, що уряд розгляне такий варіант.

Насамкінець депутати обговорили проекти закону про непідприємницькі організації та про медичне страхування громадян.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Нереальна приватизація в реальному бюджеті

Члени депутатської групи «Трудова Україна» сумніваються в реальності закладених у доходній частині проекту держбюджету на 2001 рік надходжень від проведення приватизації — 9 мільярдів гривень. Зокрема, народний депутат, член Комітету Верховної Ради з питань бюджету Валерій Коновалюк зазначив на прес-конференції, що «теоретично в Україні є що продати на цю суму», але привабливість об'єкта — це ще не означає попит на нього та реальну можливість продажу. Вартість об'єктів для приватизації залежить від економічних, політичних та фінансових чинників. Так, скажімо, «Укртелеком» у будь-якій іншій європейській країні оцінюватиметься у 8-10 разів більше.

За словами В. Коновалюка, Фонд держмайна також не впевнений у проведенні приватизації на 9 мільярдів гривень. Для порівняння: у цьому році від приватизації до бюджету надійшло 1,250 мільярда гривень при запланованих 2,5 мільярда. До того ж, через складність процедури кошти від приватизації отримають лише у другому півріччі.

Таким чином, наголосив народний депутат, під сумами коштів, що їх сподіваються одержати від приватизації, приховано дефіцит бюджету. На думку членів «Трудової України», доходну частину бюджету можна наповнити з інших джерел, зокрема, коштами від доходів Національного банку, орендної плати за транзит нафти, газу тощо.

Насамкінець депутати висловили впевненість, що держбюджет -2001 вдасться затвердити вчасно, до нового року.

Юлія ШЕЙКО.

Сорок журналістів поплатилися за свободу слова. А її все мало

У четвер український парламент підтримав запит народних депутатів з групи «Соборність» до секретаря Ради національної безпеки і оборони Євгена Марчука про заслуховування цією радою питання про стан свободи слова та вжиття заходів для захисту журналістів в Україні. У ньому народні обранці Григорій Омельченко, Анатолій Матвієнко, Сергій Головатий, Анатолій Єрмак та деякі інші члени «Соборності» звертають увагу на факти загибелі, побиття, пограбувань, шантажу, залякування працівників ЗМІ. Лише цього року, нагадують автори, майже 40 журналістів зазнали нападу невідомих осіб, один з них — Георгій Гонгадзе — зник безслідно.

Системними називають лідери «Соборності» і пограбування, погроми, фінансове знищення (непомірні судові стягнення, перевірки) редакцій, видавництв опозиційних видань. Серед найсвіжіших фактів — викрадення з київської друкарні СП «Українська книга» невідомими особами, які пред'явили посвідчення працівників СБУ, тиражу кременчуцької газети «Інформбюлетень», події довкола газет «Сільські вісті», «Свобода», «Грані»...

Розцінюючи все це «як спробу вбити Свободу Слова та Слово Правди в Україні», лідери «Соборності» вбачають єдиний вихід у достроковому припиненні повноважень нинішнього глави держави і притягненні його до встановленої законом відповідальності. Депутати просять секретаря РНБО розглянути питання про стан свободи слова в країні на засіданні ради, вжити відповідних заходів для захисту журналістів, розглянути питання про відповідність займаним посадам перших керівників МВС та СБУ. До речі, користуючись нагодою, автори запиту нагадують Євгену Марчуку, що він особисто під час минулої президентської виборчої кампанії мав можливість відчути ситуацію, що склалася зі свободою слова в Україні.

***

Тим часом голова Національної спілки журналістів України Ігор Лубченко розмову за «круглим столом» про свободу слова в державі розпочав з прикладу, як у Володарському районі на Київщині листоноші відвідували домівки громадян, які передплатили газету «Сільські вісті», і повертали їм гроші. До того ж повідомляли, що видання міняє назву і ціна його буде інша.

Розпорядження нібито надійшло від місцевого керівництва поштовиків. Зрозуміло, що самі вони на таку «ініціативу» не наважилися б, а скомандували, вочевидь, «з гори», переконаний І. Лубченко.

Учасники «круглого столу» народні депутати Борис Беспалий, Юрій Кармазін, Борис Олійник, Олександр Сергієнко, Михайло Сирота та інші відзначали, що ситуація зі свободою слова ускладнюється. Суспільство, а водночас і його найвищий представницький орган —парламент опинилися в «інформаційній резервації». Наводилися численні приклади утиску ЗМІ аж до припинення їхнього існування, у тому числі й такої газети, як «Літературна Україна», членом редколегії якої є нинішній віце-прем'єр-міністр Микола Жулинський.

Анатолій БЕНЬ.
Анатолій КАРАСЬ.

Фотофакт

На Харцизькому трубному заводі (Донецька область) запустили нову лінію з виробництва газопровідних труб діаметром від 914 до 1067 мм з антикорозійним покриттям. Ці труби призначено для під'єднання до європейських трубопроводів. Потужність лінії становить 200 тисяч тонн трубопрокату на рік. До кінця року вже замовлено і пропонується виготовити 15 тис. тонн цієї продукції.

Фото Олександра ЛОБАНОВА (УНІАН).

Дух прожиткового мінімуму

Коментар

Щойно я переказав рідним про рішення народних депутатів встановити межу прожиткового мінімуму на цей рік 270,1 гривні, моя баба подалася до церкви поставити свічечку. Дарма я наполягав, щоб не квапилася, доки Президент не підписав відповідного закону. Несвятий дух прожиткового мінімуму сьогодні цупко тримає тіла і душі пенсіонерів, котрі одержують мізерні пенсії і соціальні допомоги.

Документ, який вийшов зі стін парламенту, тим часом, вартий того, щоб за його авторів поставили не одну, а кілька свічок. Від п'ятирічного бабиного онука, чий прожитковий мінімум піднявся раптом до 240,71 гривні. Від мене особисто, чий життєвий тонус оцінили у 287,63 гривні. Одне слово, від усіх працюючих і непрацюючих. Ну кого, назвіть, не ображало те, що середня заробітна плата в Україні становить трохи більш як 150 гривень на місяць! Або кого, покажіть, не принижувала неважомість нашого споживчого кошика! Або, кого, скажіть, не лякають теперішні і прийдешні ціни на продовольчі товари і послуги!?

Отже, парламент нарешті наважився на оцінку нашого життєвого рівня, а в Міністерстві праці та соціальної політики вже назвали це рішення революційним. Може й так, якщо рівень соціального забезпечення наблизить до задекларованих величин, як того вимагає законодавство. Це, звісно, ще далеко від того, щоб оцінити нас належно, але ми вже звикли до дефіциту грошей у бюджеті і знаємо, чого варті будь-які гарантії, в тому числі державні. Дух межі малозабезпеченості навряд чи матеріалізується у житлові субсидії, соціальні допомоги на догляд за дитиною тощо — відповідно до депутатських стандартів. І, я впевнений, як того хоче і уряд. Забракне джерел фінансування. Мені можуть заперечити, мовляв, гроші є: за вісім місяців профіцит бюджету (перевищення доходів над видатками) — 1 мільярд 287 млн. гривень. Але ж, як і раніше, профіцит досягається завдяки недофінансуванню витратних статей бюджету, в тому числі й тих, які стосуються нашого з вами життєвого рівня. Тож не кваптесь до церкви.

Сергій ВЛАД.

Щедрий ужинок буковинського історика

Кандидат історичних наук, доцент кафедри історії України Чернівецького держуніверситету імені Юрія Федьковича Анатолій Коцур завершив роботу над великою монографією "Українська державність: історія та сучасність".

Подарунком для вузівської молоді став і підручник "Історіографія історії України", який Анатолій Коцур створив у співавторстві зі своїм братом Віктором — ректором Переяслав-Хмельницького педінституту імені Григорія Сковороди, професором, доктором історичних наук. Міністерство освіти рекомендувало його для студентів-істориків. У посібнику вперше висвітлено основні напрями та діяльність представників різних течій і наукових шкіл в історичній думці України з давніх часів до сьогодення.

Обидві праці чудово видано чернівецьким поліграфічним підприємством "Золоті литаври", яке спеціалізується на випуску історичної, краєзнавчої та етнографічної літератури.

А. Коцур допоміг зібрати бібліотечку праць своїх колег-істориків для прикордонної застави "Руська", над якою шефствує "Голос України".

Василь БАБУХ.

Реєстраційні талони антиконституційні

Запровадження спеціальних реєстраційних талонів для тих, хто керує або розпоряджається автомобілем за домовленістю, — антиконституційне. Про це в інтерв'ю агентству "Інтерфакс-Україна" заявив директор політико-правових програм Українського центру економічних і політичних досліджень Ігор Жданов.

На його думку, запровадження додаткових талонів до того ж суперечить нормам Цивільного кодексу України і закону "Про нотаріат", які не передбачають якісь обмеження для нотаріально засвідчених доручень.

Крім того, громадяни України матимуть сплатити додатково близько 40 грн., витратити свій вільний час на перереєстрацію.

Із самого початку передбачалося з 1 жовтня цього року ввести в дію норму, згідно з якою особи, які використовують транспортні засоби за домовленістю, мають оформити на підставі цієї домовленості тимчасовий реєстраційний талон. Пізніше було ухвалено рішення перенести введення цієї норми на 1 січня 2001 року для узгодження з відповідними законодавчими актами.

Коментар нашого юридичного відділу читайте у наступному номері.

Генерал збирає волонтерів

У Києві відбулися збори представників Міжнародного благодійного фонду техногенної безпеки України (простіше — фонд "Укртехнобезпека").

Цю подію можна вважати цілком рядовою — коли не брати до уваги, що згаданий фонд є, по суті, добровільним громадським підрозділом Міністерства надзвичайних ситуацій. Недарма ініціатором його створення і президентом (на громадських засадах) є начальник одного з відділів МНС генерал Віктор Казьмін. За три роки існування фонд вийшов на широкі міжнародні контакти, реалізує кілька спеціальних програм (підготовка рятувальників, гуманітарна та соціальна допомога, страхова діяльність). Фонд створив свої представництва в різних областях України. Вони ефективно діють саме в тих регіонах, які вже "навчені" екологічними й техногенними бідами — приміром, на Закарпатті, у Дрогобичі, Чернігові. Генерал Казьмін закликав волонтерів фонду гуртуватися й в інших регіонах, не чекаючи лиха, а випереджаючи його.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Хто зупинив транспорт?

Учора у Вінниці страйкували працівники електротранспорту. На десяту годину ранку, коли матеріал передавався до редакції, на вулицях міста не було жодного трамвая чи тролейбуса.

Тиждень тому працівники міського трамвайно-тролейбусного управління передали у міськвиконком свої вимоги до влади і попередили: у разі їх невиконання залишають за собою право вдатися до страйку. Найбільше транспортникам "печуть" борги з виплатою зарплатні — вони становлять у середньому два місяці. Водночас ідеться про підвищення рівня зарплати. Ні перше, ні друге за цей час виконати не вдалося.

Напередодні страйку у заступника міського голови побувала делегація на чолі з керівником колективу та представником профспілки, щоб ще раз нагадати про свої вимоги. Спільної думки, на жаль, не досягли. І врешті транспорт не вийшов на лінію. Представники влади не зуміли організувати перевезення людей автобусами —тисячі з них у ранкові години пік опинилися заручниками ситуації.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Переходимо до любові

Як зазначалося під час "круглого столу", який відбувся 5 жовтня в Інституті Генеральної прокуратури України з підвищення кваліфікації прокурорсько-слідчих кадрів, торік зусиллями прокуратури повернуто державі близько одного мільярда гривень та декілька сотень тисяч доларів. Це безперечно свідчить про корисність цього інституту для всього суспільства. Але чому його не люблять, постійно намагаючися позбавити функцій загального нагляду і попереднього слідства?

Ініціатори згаданого "круглого столу" також поділилися своїми думками про доцільність внесення подібних змін у діяльність органів прокуратури. Як зазначалося у виступах, під час розробки положень Конституції України, що регулюють діяльність прокуратури, не останню роль відіграв міжнародний досвід у цьому питанні. Проте, і на цьому наголосили всі доповідачі, неможливо бездумно наслідувати досвід інших країн, відкидаючи власні особливості розвитку та функціонування цього інституту. Чи не доцільніше було б повернути прокуратурі все попереднє слідство, не розгублюючи кваліфіковані кадри, не знищуючи при цьому весь досвід та традиції, які формувалися десятиліттями?

Очевидно, будь-яка реформа потребує виважених кроків. Мабуть, на всі спірні питання можна буде відповісти з прийняттям Верховною Радою України змін та доповнень до Закону України "Про прокуратуру", яке відбудеться у третій декаді жовтня. Сподіваємося, що зазначені зміни цілком відповідатимуть нормам чинної Конституції України. Інакше доведеться створювати ще один орган, який здійснював би нагляд за дотриманням органами прокуратури норм Основного Закону. А там і до любові недалеко...

Наталя ГЕЛЕТКО.

У номер

▪ Свята

Вітаємо юристів

Шановні колеги, друзі!

Колектив Одеської національної юридичної академії поздоровляє вас з великим і радісним святом — Днем юриста.

Це свято всіх, хто за допомогою права і закону захищає людину і державу.

На ваші плечі ліг тягар відповідальності за долю реформ в Україні, інтеграцію її у цивілізаційні світові процеси, за рівень і якість життя нашого суспільства. Ви — для багатьох — істина в кінцевій інстанції, представник влади і водночас захисник.

Ваша нелегка, але благородна і така важлива праця потребує величезних зусиль, талантів, здібностей.

Правники — еліта нашого суспільства.

Тож щиро вітаємо вас із святом і бажаємо процвітання вам і вашим родинам!

Успіхів, досягнень на благо всього суспільства!

Щастя, здоров'я, благополуччя на життєвому шляху!

Сергій КІВАЛОВ,
народний депутат України, президент ОНЮА, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України.

Здрастуй, «Конкордіє»!

Здрастуйте всі, хто причетний до появи на світ цього прекрасного видання.

Ось уже п'ять років газета проповідує злагоду, співдружність, справедливість, демократію. Її вагоме слово зміцнює основи незалежності нашої держави, допомагає будувати правове суспільство, де мирно живуть представники всіх національностей, об'єднані українським громадянством.

У цей перший ювілей прийміть, дорогі колеги з "Конкордії", побажання творчого довголіття, благополуччя вам і вашим сім'ям.

Колектив "Голосу України".

Запоріжжя відзначає День міста

Традиційно в перші вихідні жовтня Запоріжжя відзначає День міста. Вже відбулися конкурси на кращу вулицю, двір, паркову зону, гуртожиток, а також виставка квітів.

У програмі Дня міста — різноманітні масові заходи. Зокрема, розпочалося свято козацького гумору "Весела Січ". А сьогодні міськвиконком запрошує на традиційний ярмарок.

Завершиться свято урочистостями з нагоди 57-ї річниці визволення Запоріжжя від фашистських загарбників. У кінотеатрі імені О. Довженка відбудеться святковий вечір на честь визволителів міста, а на меморіальному комплексі "Скорботна мати" пройде мітинг-реквієм та вшанування пам'яті воїнів, котрі полягли на берегах Дніпра.

▪ Херсон

Казахи хочуть у Херсон

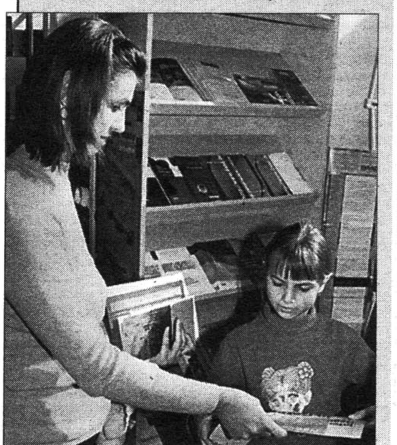
Національна нафтогазова компанія (ННК) "Казахойл" має намір викупити акції Херсонського НПЗ, заявив на прес-конференції в Алма-Аті президент "Казахойла" Нурлан Балгімбаєв, повідомляє агентство "Інтерфакс-Україна".

Згідно з постановою уряду України, Херсонський НПЗ включено до переліку об'єктів, які мають бути приватизовані до кінця 2000 року. При цьому, за словами Нурлана Балгімбаєва, Україна має намір продати держпакет з 60 % акцій заводу.

На даний час, повідомив глава "Казахойла", відповідно до міжурядової угоди Казахстан щомісячно поставляє на Херсонський НПЗ 80—100 тис. тонн нафти.

▪ Фотофакт

У столичному Палаці дітей та юнацтва триває сьома міжнародна виставка "Світ освіти", на якій представлено нові навчальні програми та найкращі методичні доробки, нові видання, численні гранти, програми фінансової підтримки освітян

За повідомленнями власних кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Щоб Основний Закон не став декларацією

Актуальна тема для держави та громадян

С. Гавриш.

А. Селіванов.

Конституція України як результат політичного консенсусу створила правові засади для розбудови України як держави сучасного європейського типу з високим рівнем демократії, прав і свобод, що гарантуються кожному із членів громадянського суспільства.

З урахуванням історичного досвіду та кращих світових державотворчих традицій Конституція забезпечила гармонічну організацію влади, де її демократизм та ефективність грунтуються на системі ваг і противаг, спільної відповідальності за долю держави. Будь-яке невиважене втручання в конституційне поле може призвести до його дегармонізації, втрати конституційними нормами пріоритетності у правовому полі держави, перетворення їх на політичні декларації.

Тому правова охорона Конституції України набуває дедалі більшої актуальності. Особливо її безпосереднє використання для забезпечення державою прав та свобод громадянина, зміцнення конституційної законності в суспільстві, реальне втілення в життя конституційних принципів демократії, багатоукладної економіки, національного суверенітету, самоврядування територіальних громад та багатьох інших інститутів побудови нового суспільства. У правову українську систему досить динамічно увійшли і стали її важливою складовою, як винятковa конституційна юрисдикція, такі домінуючі акти, які складають інститут правової охорони, як рішення та висновки Конституційного Суду України.

Втілюючи конституційну домінанту судового контролю, вони не тільки охороняють найвагомішу суспільну і державну цінність — Конституцію, а й самі справляють дедалі більший вплив на відносини, врегульовані правом, що пов'язано з додержанням та реалізацією конституційних норм у всіх сферах життя. Проте правова охорона Конституції України, вироблення ефективних механізмів застосування рішень Конституційного Суду, які забезпечують непохитність Основного Закону, є однією з актуальних тем, до якої привернута увага і держави, і громадян. Цим важливим питанням присвячено діалог заступника Голови Верховної Ради України, професора, доктора юридичних наук Степана ГАВРИША з професором, доктором юридичних наук Анатолієм СЕЛІВАНОВИМ.

С. Гавриш. Для єдиного і вищого представницького органу у державі — Верховної Ради України тема правової охорони Конституції України стала актуальною з моменту її прийняття. Але за останні чотири роки проблем, пов'язаних з її захистом, що означає безумовне додержання букви і духу Конституції при прийнятті і реалізації законів України, інших підзаконних нормативно-правових актів, стає все більше, і вони накопичуються, набувають політичного значення і стосуються і внутрішнього, і зовнішнього життя держави, а також забезпечення гарантованих прав громадян України.

Вирішуючи деякі злободенні конституційно-правові проблеми через Конституційний Суд України, у суспільстві вже є переконання, що з допомогою цього незалежного і самостійного інституту судової влади захищаються не тільки конституційні принципи і конституційні регулятори суспільних відносин, а й конституційний лад, державний суверенітет та устрій, зрештою, й основні права та свободи громадян, які нелегко прокладають шлях до пріоритетів серед соціально захищених цінностей у суспільному розвитку.

Вже нікого не може здивувати те, що стало реальністю, коли рішення Конституційного Суду примушують державу відмовлятися від деяких своїх прав на користь забезпечення інтересів громадян. Зокрема, це сталося при скасуванні права Кабінету Міністрів України (постанову уряду визнано неконституційною) встановлювати перелік платних медичних послуг, які надаються населенню в державних закладах охорони здоров'я (справа № 1-29/98). Тут слід зазначити, що через рішення та висновки єдиного органу конституційної юрисдикції забезпечується єдність системи національного законодавства і права, її виняткове верховенство по відношенню до підзаконних актів, що знаменно для правової охорони Конституції в повсякденному житті.

Вже є численні приклади, коли в регіонах місцеві органи державної влади дедалі частіше застосовують правові позиції Конституційного Суду під час підготовки локальних актів, створюючи цим єдину основу правозастосування у стосунках з громадянами, підприємствами та підприємцями. І нарешті, керуючись рішеннями Конституційного Суду, органи правосуддя прецедентно використовують їх як вагомий інструмент законності і справедливості при вирішенні спорів. Я вже не підкреслюю той видатний крок утвердження гуманізму в українській державі, пов'язаний з прийняттям Конституційним Судом Висновку щодо невідповідності Конституції України застосування в Україні за найтяжчі кримінальні дії до винних смертної кари. Ці досягнення в системі правових цінностей демократичної держави не можна не пов'язувати з більшою частиною зважених, мудрих своєю бездоганністю рішень органу єдиної конституційної юрисдикції в Україні.

А. Селіванов. Для правової охорони Конституції України створення в 1997 році єдиного органу конституційного контролю виправдано не тільки можливістю розгляду спорів, які виникають у зв'язку з перевіркою норм законодавчих та підзаконних актів на їх відповідність Основному Закону, а й передбаченими механізмами «втручання» Конституційного Суду у прийняття будь-яких законів, які вносять зміни до Конституції.

Не можна обминути або ухилитися від процесу одержання висновку Конституційного Суду, коли йдеться про суб'єкти (Верховну Раду, Президента України), які можуть ініціювати зміни до Конституції, але вони мають бути попередньо перевірені, чи не обмежуються ними права та свободи громадян або чи не заважають в майбутньому їх правореалізації.

Таким чином, конституційна процедура дає можливість ввести механізм забезпечення гарантій державою щодо прав та свобод людини. Це дуже важливий інститут зовнішнього захисту Конституції, яка гарантує додержання прав людини, і тому його можна називати механізмом «правового обмеження влади», яка завжди намагається до саморозширення і посилення своєї присутності у всіх сферах людського буття.

Тому сьогодні, наголошуючи на актуальності правового захисту Конституції, важливо бачити Основний Закон в реаліях правового застосування його норм, положень, приписів, незважаючи на процеси абстрактної оцінки конкретних норм з боку не тільки середніх посадових осіб в органах виконавчої влади, але навіть в органах правосуддя, коли йдеться про реалізацію конституційних норм як норм прямої дії.

Справи Конституційного Суду доводять, що нехтування конституційних вимог з боку органів державної влади, особливо на місцях, призводить до зловживання владою, появи неправових актів з перебільшенням повноважень суб'єктами, які їх приймають, про що свідчать численні звернення громадян до Конституційного Суду України. За минулий рік ним було отримано понад 1,5 тисячі звернень громадян щодо випадків порушення прав та свобод і це за умов, коли вони ретельно розглядаються спеціальними підрозділами апарату фахівців Конституційного Суду. Проте, з моєї точки зору, структурна організація «вищої судової присутності» така, що не дає можливості Колегії суду розглядати і вирішувати окремим порядком у більших обсягах звернення громадян, які мають «загально значущі» наслідки для конституційних прав і свобод громадян.

Багато в чому учасники провадження звертають увагу на те, що випливає із практики прийняття конституційних рішень. Чинний порядок є громіздким, досить обтяжливим процедурно для самого суду, без достатніх механізмів реальності надання сторонами доказів. Він, на нашу думку, підлягає реформуванню і вдосконаленню у змінах до закону про Конституційний Суд України.

С. Гавриш. Але погодьтеся, Анатолію Олександровичу, що Верховна Рада України як політико-законодавчий орган, з яким ніхто не може конкурувати, навіть Конституційний Суд, щодо законотворчого забезпечення охорони Конституції України мусить мати достатні аргументи, щоб переконатися у необхідності реформування тих чи тих конституційних органів або державних інституцій. Потрібно ретельно вивчити всі обставини політичного, правового, соціального та інших напрямів, щоб твердо провести законодавчі зміни, але головне — прорахувати наслідки, які можуть бути в результаті їх запровадження в конституційно-правовій сфері і в реальному житті.

У цьому полягає особливість системної законотворчості, кореляція правових регуляторів з урахуванням чинної законодавчої бази. Проте слід згадати, що три роки тому Верховна Рада намагалася внести деякі зміни до процедур розгляду Конституційним Судом справ, обмеженням строків конституційного провадження, введення процесуальних характеристик учасникам по справах у суді, і прийняти цей законопроект не вдалося.

З позицій посилення правової охорони Конституції сьогодні справді потрібно внести системні зміни і до матеріальних, і до процесуальних норм закону про Конституційний Суд. Я підтримую позицію, яка стосується розділення повного складу суддів на дві окремі і незалежні колегії судової присутності.

Перша колегія мала б приймати до провадження (або відмовляти у ньому) звернення громадян, юридичних осіб, громадських організацій, а особливо подання Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо порушень конституційних прав та свобод громадян не тільки виходячи з їх загального значення для правоохорони, а й з конкретних випадків у правозастосовних відносинах, коли громадянин пройшов «всі інстанції захисту», і тоді має право вимагати перевірки в порядку конституційної скарги. Я можу підтвердити це зі своєї депутатської практики звернень громадян. До мене на виборчому окрузі звертаються громадяни, коли є всі підстави, щоб деякі справи було розглянуто у Конституційному Суді. Але механізму, який би дав змогу оперативно застосовувати право конституційного контролю в конкретних випадках в чинному законі не передбачено.

Слід сказати і про другу колегію Конституційного Суду, яку варто наділити повною компетенцією розгляду конституційних спорів щодо актів, прийнятих органами державної влади з перевищенням повноважень. Ми всі свідки того, наскільки довготривалими, і в основному вони стали предметом розгляду справ, є спори щодо конкуренції органів влади у застосуванні влади. Вважаю, що народні депутати України, які мають розглядати внесений народним депутатом України Б. Беспалим проект змін до закону про Конституційний Суд України, під час проведення п'ятої сесії Верховної Ради не обійдуть цей важливий бік функціонування високого суду.

Нас не може не турбувати дуже обмежена увага Конституційного Суду, навіть з поважних причин, до питань конституційного контролю за додержанням з боку всіх органів держави прав та свобод людини. Я аж ніяк не маю на меті критикувати високий суд, але природно постає запитання: чому повноваження, визначені законом про статус народного депутата України привертають особливу увагу і послідовно визнаються неконституційними в частині права звернення до органів правосуддя, прокуратури, якщо це стосується порушень прав та свобод громадян? Якою переконливою тут може бути логіка розгляду конституційних справ, якщо визначати пріоритети у правовій охороні Конституції?

А. Селіванов. Я можу зрозуміти обмежені загальні «пропускні» можливості Конституційного Суду, оскільки справді є встановлена законом процедура і не можна порушувати послідовність дій судді, колегій та суду в цілому. Саме тому я теж цілком схильний з позицій оцінки ефективності конституційного процесу підтримати ваші конструктивні пропозиції щодо введення двопалатної структури Конституційного Суду через зміни до чинного закону, що дасть змогу значно підвищити «продуктивність» розгляду звернень та конституційних подань. Цю нагальну потребу, умовно кажучи, збільшення «ресурсів» конституційного правосуддя, в змозі вирішити єдиний законодавчий орган — Верховна Рада, і не бачити реальні можливості розширення правового захисту Основного Закону України було б необачним.

Саме з цих позицій народні депутати України висловлюють застереження, звертаються з листами до Голови Конституційного Суду, підкреслюючи, що гальмування розгляду конкретних конституційних подань тягне серйозні і невиправні наслідки щодо державних інтересів або по відношенню до прав громадян. Я наведу лише один приклад з практики конституційного правосуддя ФРН. Слід відмітити досить ефективну практику застосування процедур в Конституційному Суді ФРН коли, наприклад, право оскарження актів державних органів з будь-яких питань військової служби було надано окремо вoякам бундесверу. Його було введено в 1969 році і в 1985 році законодавець був змушений викласти спеціальні процедури, за якими скаржник (військовослужбовець) має право довести у спеціальній присутності Конституційного Суду ФРН, що за конкретними правовідносинами криється порушення Конституції Німеччини і це становить суспільну небезпеку. Так, з армією не шуткують, коли йдеться про військовослужбовців. Що ж заважає нам усебічно й уважно придивлятися до процесів захисту й охорони насамперед, конституційних прав і свобод громадян, які потерпають від чиновників і влади в цілому і намагаються знайти справедливість у високому суді?

Таким чином, Степане Богдановичу, ми логічно підійшли до вирішення законодавчим шляхом ще одного досить істотного питання конституційного провадження. Мова йде про доцільність урахування у новій редакції закону про Конституційний Суд спрощеної процедури направлення громадянином скарги, не встановлюючи жодних особливостей її оформлення, але з обов'язковим викладенням змісту скарги (звернення щодо порушень або необхідності офіційного роз'яснення) професійним юристом (адвокатом) або прокурором, який дійде висновку, що представляння ним громадян є необхідним і важливим для забезпечення правової охорони Конституції України. І зрозуміло, що це має сенс, коли буде введена самостійна колегія у високому суді з розгляду і вирішення конституційних звернень громадян.

С. Гавриш. Якщо продовжити наш цікавий діалог, який переслідує мету — удосконалення законодавства, що ним регулюється конституційний механізм правової охорони Основного Закону, то не можна обминути таку важливу проблему, як обсяг обов'язкового застосування рішень та висновків Конституційного Суду України.

Цю проблему не можна назвати штучною, оскільки вона виникла і в теоретичному, і в практичному розумінні у застосуванні рішень та висновків Конституційного Суду України, що були прийняті останнім часом. Йдеться, насамперед, про Висновок суду від 27 червня 2000 року щодо проекту закону України «Про внесення змін до Конституції України за результатами всеукраїнського референдуму за народною ініціативою».

У зазначеному Висновку, який підлягає безумовному виконанню, сформульовані не тільки офіційні вимоги діяти законодавчому органу в межах його повноважень, а й певні рекомендації, поради. Вони не носять імперативного характеру, як скажімо, це формулюється у рішеннях суду. Мало того, у мотивувальній частині Висновку зазначається, що «відсутність у Конституції України належної чіткості у визначенні змісту депутатської недоторканності на практиці може призвести до неоднозначного розуміння частини першої статті 80 Конституції України. Зважаючи на це, до статті 80 Конституції України доцільно внести відповідні уточнення». Ця та інші новели у Висновку дають підстави замислитися над юридичною природою актів органу конституційної юрисдикції. Якщо Конституційний Суд — спеціальний орган правосуддя, акти якого підлягають обов'язковому виконанню, то як слід ставитися до рекомендацій, доцільних побажань іншому органу державної влади?

Як свідчить аналіз, юридична особливість рішень та висновків Конституційного Суду полягає в тому, що, формулюючи в них свої правові позиції, у такий спосіб розв'язуються питання, які належать до різних галузей права. В цих актах відсутні загальні положення щодо предмета розгляду, не проводиться чітка межа між юридичними категоріями, а в основному зазначається правова оцінка актів, які оспорюються, або дається офіційна інтерпретація матеріальної чи процесуальної норми.

Тобто в рішеннях, які мають юридичну силу закону відносно конституційних постулатів, ми швидше отримуємо відповідь на правомірність акта або заперечення проти акта (норми), який розглядається на відповідність Конституції України. Але коли суб'єкт (державний орган, громадянин) отримує це рішення або висновок Конституційного Суду, він мусить мати повну уяву щодо його виконання (застосування) в конкретних правовідносинах. Не може бути подвійного тлумачення, суперечностей у правозастосуванні актів, які мають вищу конституційну юрисдикцію, обов'язкові до виконання і не можуть бути оскаржені.

Але можна припустити, що з позицій конституційного права імперативною є вимога самої Конституції, а не положень, які наводились у Висновку Конституційного Суду. Не можна заперечувати, що його акти мають остаточний характер, але чи означає це, що парламент зобов'язаний винести на розгляд питання щодо виконання Висновку суду і прийняти власне рішення. Чи в цьому полягає обов'язок законодавчого органу — виконати акт конституційного правосуддя, якщо діяти в межах наданої Конституцією компетенції?

А. Селіванов. Насамперед, досить вагома аргументація свідчить про те, що удосконалення судової влади цілком можливо щодо її структурної організації, а також змісту діяльності.

Якщо є причина для наукового обговорення змісту рішень та висновків Конституційного Суду, то це, на мій погляд, дуже позитивний момент, оскільки йде процес підвищення авторитету самого суду і намагання краще зрозуміти обов'язок усіх суб'єктів щодо повного виконання актів Конституційного Суду. Дуже правильно і послідовно він проводить політику стосовно розгляду тих питань, які не знайшли свого законодавчого регулювання, оскільки заповнювати прогалини у праві або намагатися бути суддею, коли спори зачіпають внутрішню організацію парламенту або органів виконавчої влади, суд не вважає припустимим за його призначенням і функціями у правових дослідженнях (конституційному контролі).

Проте чомусь зустрічаються суперечності і в самих актах конституційного правосуддя, а у таких випадках безумовне виконання стає складним і довготривалим. Наприклад, у рішенні по справі про статус народного депутата України від 10 травня 2000 року високий суд зазначив, що вважає положення статті 32 закону про статус народного депутата щодо працевлаштування, соціального захисту, пенсійного забезпечення народних депутатів сферою доцільності таким, що відповідає Конституції, а частину сьому цієї норми стосовно певних соціальних гарантій народних депутатів України такою, що не відповідає вимогам Основного Закону. Важко це зрозуміти і з наукових, і з практичних позицій, але рішення оскарженню не підлягає.

Які б колізії не виникали в процесі правозастосування конституційних норм у співвідношенні з нормами законів, основна увага зосереджується на додержанні конституційних постулатів, принципів, встановленого конституційного порядку. Чому це привертає нашу увагу?

Коли у рішеннях суду знаходять вирішення не конкретні справи, які стосуються однієї людини, а доля закону, який розповсюджується на тисячі людей, важливо мати повну впевненість, що за своїми наслідками правове значення має як мотивувальна, так і резолютивна частина акта високого суду. Проте у згаданому Висновку від 27 червня 2000 року є таке положення, що «із внесенням змін до Конституції України логічно було б визначити принаймні у загальних рисах механізми, які забезпечували б бюджетний процес у разі дострокового припинення повноважень парламенту». Але як сприймати такі рекомендації Конституційного Суду, якщо йдеться не про необхідні, а можливі дії єдиного законодавчого органу?

Отже, потрібно всебічно проаналізувати можливі варіанти правового регулювання. Але у такому разі може виникнути розуміння, що Конституційний Суд вправі зробити будь-які припущення і рекомендації у мотивувальній частині, оскільки вони дають лише підстави для висновку, а резолютивна частина спрямована на безумовне виконання вимог (висновків) суду щодо суб'єктів, до яких звернуто рішення або висновок, як акт конституційного правосуддя і контролю щодо відповідності нормам Конституції.

С. Гавриш. Безперечно, різні теоретичні підходи у визначенні конституційно-правових категорій можуть давати і різну аргументацію наших наукових позицій, але практика є єдиним критерієм, коли ми здатні творчо використати повноваження як орган законодавчої влади знайти спільне розуміння у виконанні актів Конституційного Суду України, щоб забезпечити конституційний процес надійними та ефективними механізмами правозастосування.

Велика жовтнева югославська революція

(Початок на 1-й стор.).

Коштуніца в Белграді проголосив себе президентом. Він закликав сербів не руйнувати місто, бо тепер «кожна будівля наша». Дуже вчасно: тріумфуюча опозиція залюбки трощила й палила. Де переховується Мілошевич, ніхто не відає. Влада зачаїлася: вибір — пострiляти повстанців чи здатися — справді нелегкий. США пообіцяли не застосовувати силу. «Це не той випадок, коли військове втручання доречне», — заявив Білл Клінтон. Логічно: цілком досить вияви́лося фінансової підтримки опозиції. До Белграда терміново вилетів міністр закордонних справ Росії Ігор Іванов, водночас російська Дума відкинула пропозицію офіційно привітати Коштуніцю з перемогою, як це вже зробили західні країни.

В Югославії настають нові часи. Навіть незалежно від того, чим скінчиться велика жовтнева югославська революція.

Югославія не стане маріонеткою

Виступ голови Постійної делегації України в Парламентській асамблеї Ради Європи Бориса Олійника з приводу виборів у Югославії

Я повернувся з Югославії, де мав можливість протягом тижня разом з представниками понад 50 країн світу спостерігати і за перебігом передвиборного процесу, і за самими виборами: особисто побував на 14 дільницях у Воєводині, зокрема у Нові-Саді та ближніх селах.

Кого оберуть громадяни суверенної Югославії своїм президентом, а кого — посланцями до обох палат Скупщини, то — виключно воля і право народу. Я лише вчергове хотів переконатися, до якої позначки необ'єктивності, зазвичай, опускаються західні ЗМІ, які ще до виборів, апріорі, вчиняли рейвах щодо неможливості справді вільних, демократичних виборів у Югославії. Відгомін подібних вигадок, на жаль, вчувається й у виступах окремих достойників на сьогоднішній дискусії.

Як безпосередній очевидець і на відвіданих мною особисто дільницях, і за свідченнями інших спостерігачів у різних регіонах Сербії та Чорногорії, уже сьогодні можу твердити, що вибори відбулися, як ніколи, чесно, прозоро і справедливо. Зрозуміло, що від часткових порушень не застрахована жодна найідеальніша демократія. Але в цілому — це були справді демократичні вибори.

Проаналізувавши перебіг попередніх виборів, югослави внесли у сам механізм волевиявлення такі корективи, після яких фальсифікації в принципі виключаються, оскільки на дільницях присутні представники усіх зацікавлених партій, котрі безпосередньо контролюють сам процес і голосування, і підрахунку голосів. Оригінали протоколів після остаточної лічби голосів на дільниці, підписані тими ж представниками, надсилаються до Центральної виборчої комісії, а копії вручаються представникам партій.

Отже, кожна партія, яка висувала своїх кандидатів, має можливість сама підбити підсумки і особисто звiритися з даними Центральної виборчої комісії.

Зазначу принагідно, що й атмосфера передвиборно-агітаційної кампанії свідчила про відсутність будь-якого тиску з боку владних структур. Я особисто побував на мітингу опозиції в Нові-Саді. Тисячі людей, що заполонили досить поважний майдан, почувалися вільно, не остерігалися у висловах, не озиралися насторожено. Діти, зазвичай, влаштовували галасні перегони, лідери опозиції з розмахом критикували Мілошевича. Ніхто їх не зупиняв.

На дільницях панувало ділове співробітництво проурядових і опозиційних представників. Жоден з них не висловив анінайменшого незадоволення.

Насамкінець наголошу: кого б не обрав цей волелюбний народ своїм президентом, Югославія ніколи не стане маріонеткою в чиїхось руках. Оскільки серби і чорногорці одвіку зустрічали будь-яких окупантів не хлібом-сіллю, а належним чином — як воїни. І президент, до якої б він партії не належав, виконуватиме волю народу.

Дякую за увагу.

P. S. Наслідки першого туру виборів, на яких лідирує представник опозиції, тільки підтверджують оприлюднене мною у виступі. І вже самим цим фактом спростовують драматизовані, зденервовані голоси тих достойників, які надривно, заздалегідь вимагали прийняти ухвалу про недемократичність виборів у Югославії. Та якщо вже заходить про втручання у виборчий процес, то воно таки було з боку американців і їхніх сателітів, які, вже й не криючись, надавали досить потужні доларові субсидії опозиційним партіям. Подібного, одверто цинічного перекуповування бюлетенів, особливо серед студентства, Європа ще не спостерігала! От із кого треба починати розслідування про чергове, справді кричуще порушення міжнародно-правових норм.

Наша «відповідь Чемберлену»?

У ролі Чемберлена виступає Словаччина, яка в червні запровадила для громадян України візовий режим. Днями український уряд в односторонньому порядку денонсував двосторонню угоду про приймання та передачу осіб через спільний кордон.

Це рішення означає дуже неприємну для словаків річ. Адже всі нелегальні мігранти, що перетинатимуть україно-словацький кордон і яких ловитимуть з того боку, відтепер будуть клопотом не лише нашим, а й наших сусідів. Для Словаччини це ще означає виникнення певних проблем у приєднанні до ЄС. «Фактично виконання цієї угоди мало односторонній характер, — зазначив, коментуючи ситуацію на прохання «ГУ», керівник управління інформації МЗС Ігор Грушко. — Наприклад, за даними Держкомкордону України, лише торік словаки передали нам 2189 нелегальних іммігрантів. Зрозуміло, що подальше їх утримання улетіло нам у добру копійку. Водночас Україна передала Словаччині лише 10 осіб. Крім того, українською стороною фіксувалися випадки, коли словаки передавали нам людей, котрі не перетинали спільного кордону. На наші відповідні звернення реакції не було... Щодо самої постанови уряду, то вона не суперечить українському законодавству, зокрема статті 24 Закону про міжнародні договори, який передбачає денонсацію таких шляхом прийняття урядової постанови. Цілком відповідає рішення уряду й міжнародному праву, зокрема Віденській конвенції 1969 року. Оскільки в україно-словацькому договорі про приймання та передачу осіб через спільний держкордон є стаття 13, яка передбачає односторонню його денонсацію».

Словацька сторона дещо шокована. «Нас це рішення неприємно здивувало, ми не чекали такого від українських партнерів, —заявили «ГУ» в Посольстві Словаччини в Україні. — Жодних попередніх консультацій чи переговорів проведено не було, а це ж одна з найважливіших угод. Рішення українського уряду може негативно вплинути на двосторонні відносини». Втім, дія угоди припиняється не враз: у даному випадку — через 6 місяців після отримання словацькою стороною дипломатичної ноти з повідомленням про рішення українського уряду. Тобто з 4 квітня 2001 року. Доти необхідно розробити нові (очевидно, прийнятніші для України) правила. За нашою інформацією, вчора посол Словаччини Василь Грівна мав побувати в Держкомкордоні України й провести консультації.

Логічно буде припустити, що Україна здійснить аналогічні нинішньому кроки після рішень Польщі та Угорщини щодо запровадження з нами візових режимів. Що ж, тоді в України та Європи з'явиться добрий привід для співробітництва: зміцнення наших східних кордонів задля недопущення до нас нелегальних іммігрантів, які прямують на Захід. Київ уже давно виступав з такими ініціативами.

Анатолій МАРЧЕНКО.

Захід і Росія домовилися...

(Початок на 1-й стор.).

Чи має підстави Європа відмовлятися від економічних зисків (а їх у великих кількостях дає схвалений ЄК проект) задля підтримки держави, яка сама себе не здатна підтримати? Чи повинна Європа чекати ще десять років, не маючи підтверджень того, що ми самі хочемо бути самостійною, шанованою країною? Це складні запитання, й аргументів за і проти — досить. Але який сенс тепер дискутувати? Поїзд уже пішов.

Не слід, однак, удаватися в паніку. По-перше, пропозиція Єврокомісії ще має бути затверджена Радою ЄС (хоча в переважній більшості випадків саме так і відбувається). По-друге, обхідний газопровід віщо й збудують, то не за день і не за два. В України є ще досить часу для тих рішучих кроків, що їх можна було зробити вже давно. Можливо, рішення Єврокомісії й стане ліком, якого не буває без добра. Можливо, саме воно спонукатиме наших державних мужів не на словах, а на ділі взятися за пошук альтернативних джерел енергоносіїв. Бо вже у видимій перспективі це, образно кажучи, — питання життя й смерті. Можливо, саме на пошук зарубіжної допомоги (в тому числі й від Європи) для здійснення цього першочергового завдання має бути спрямована зовнішня політика. Хоча мусимо, зрештою, зрозуміти: насамперед Україна має покладатися на власні сили. Не дивлячись ані на свої «широко розчепірені» зовнішньополітичні вектори, ані на велику кількість так званих стратегічних партнерів. Такий жорстокий нині світ.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Хроніка. Факти. Події

■ Київ

Не просто сусіда

Україна розглядає Росію не просто як сусіда, а як важливого стратегічного партнера на довгі часи, наголосив заступник Голови Верховної Ради України Степан Гавриш під час зустрічі із заступником Голови Державної Думи Федеральних зборів Російської Федерації Володимиром Жириновським.

Він підкреслив, що взаємини між державами передовсім залежать від розширення міжпарламентських відносин, які є «першою із норм народної дипломатії». На думку С. Гавриша, акцент у співпраці між Верховною Радою та Держдумою має бути перенесено на рівень консультацій комітетів і фракцій. С. Гавриш повідомив про готовність Верховної Ради України розв'язувати найскладніші проблеми україно-російських відносин. І насамперед — проблему боргів за енергоносії.

Він висловився за більшу увагу парламентаріїв до розв'язання економічних проблем, які накопичилися між двома країнами: «Хотілося б, щоби провідниками нашої політики були капітали, а політики сприяли цьому».

Коментуючи прояви влітку цього року антиукраїнських настроїв у Росії та антиросійських — в окремих регіонах України, С. Гавриш підкреслив: сьогодні в нашій державі не існує проблеми російської мови, оскільки громадяни мають право розмовляти тією мовою, яку вважають за потрібне. «Дуже важливо сьогодні не полювати на відьом», — сказав він.

Інформаційне управління Верховної Ради.

Схожість не означає ідентичність

НАТО підтримає Україну в її прагненні розширювати участь у євроатлантичній системі безпеки і здійснювати демократичні реформи, зокрема військові. Про це заявив глава делегації Політкомітету НАТО посол Деніел Спекхард на зустрічі з керівниками комітетів і лідерами фракцій Верховної Ради України. І, треба розуміти, підтримає не лише морально.

Голова комітету ВР з питань національної безпеки та оборони Борис Андресюк, відкриваючи півторагодинну дискусію, зазначив, що внесені зміни до законів про збройні сили і про оборону України враховують усі новації, які є в оборонному законодавстві Західної Європи та США. На думку Деніела Спекхарда, парламент відіграє важливу роль у розвитку демократії й формуванні законодавчої бази у сфері національної безпеки та оборони. «Для нас дуже важливо, щоб у наших системах були узгодженість і схожість. Схожість не означає ідентичність», — зазначив він.

Б. Андресюк також нагадав про ратифікацію українським парламентом важливих договорів, які відкрили шлях до співробітництва Збройних сил України зі збройними силами країн—членів НАТО. А Д. Спекхард наголосив, що ухвалений Верховною Радою договір SOFA дає змогу Україні й НАТО проводити спільні військові навчання. Це важливо, «оскільки Україна відіграє інтегруючу роль у навчаннях військ країн—членів НАТО та її партнерів», а український Яворівський полігон є «тренувальним центром світу». Найбільший акцент у дискусії було зроблено на активізації співробітництва в невійськовій сфері. Подив, який перейшов у паніку, спричинила у Політраді заява Романа Зварича про те, що складається враження, нібито Україна для НАТО є важелем тиску на Росію.

Заступник голови парламентського комітету у закордонних справах, глава постійної делегації ВР у Північноатлантичній асамблеї Олег Зарубінський на запитання «ГУ» про конкретну практичну цінність співробітництва з НАТО для здійснення військової реформи відповів: «Це — проведення спільних навчань за рахунок альянсу, сучасні експертні консультації з військових і невійськових питань, фінансова допомога для тилового забезпечення українського миротворчого підрозділу в Косово, інформація про досвід реформування збройних сил країн—членів НАТО, співробітництво в дослідженнях у галузі озброєнь та оборонних технологій, стандартизації, мовна підготовка наших військовиків тощо...»

Яна СТАДІЛЬНА.

■ Фотофакт

Під час візиту до Києва президент Світового банку Джеймс Вульфенсон разом із Прем'єр-міністром України Віктором Ющенком відвідали Києво-Печерську лавру.

Фото Володимира РЕПІКА (ДІНАУ).

Стратегічних партнерів багато. На відміну від джерел енергоносіїв

Інформація про фінансово-господарську діяльність, що публікується емітентом у друкованих виданнях

Найменування емітента	**Відкрите акціонерне товариство «Укргермет»**
Код за ЄДРПОУ	14280486
Номер свідоцтва про державну реєстрацію емітента	Ю0014817
Дата видачі свідоцтва про державну реєстрацію	16/07/1999
Місцезнаходження (поштова адреса) емітента	61035, Харківська обл., м. Харків, Каштанова, б. 29
Міжміський код та телефон	0572 50-17-94
Факс	52-71-09
E-mail	д/н
Основні види діяльності (код)	(найменування)
12610	Виробництво вторинних кольорових металів
12180	Вторинна обробка чорних металів
87300	Заготконтори по збиранню металобрухту та утилю
51121	Автомобільне господарство
71130	Оптова торгівля недерж. орган, крім спож. кооперації
72200	Зовнішня торгівля недержавних організацій
Кількість акціонерів	3
Чисельність працівників у емітента на кінець звітного періоду	382
Статутний капітал (тис. грн.)	3000.0
Номінальна вартість простої акції (грн.)	0.25
Кількість простих акцій (шт.)	12000000
Частка простих акцій у статутному капіталі (%)	100.00
Кількість привілейованих акцій (шт.)	
Частка привілейованих акцій у статутному капіталі (%)	
Сумарна вартість непогашених облігацій за номінальною вартістю (тис. грн.)	
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	22 березня 2000
Адреса, за якою звертатись з питань ознайомлення з річним звітом емітента	61035 м. Харків, вул. Каштанова, 29
Дата початку виплати дивідендів (якщо вони будуть виплачуватись)	
Дата закінчення виплати дивідендів	
Дата початку виплати процентів за облігаціями	
Дата закінчення виплати процентів за облігаціями	
Дата погашення облігацій	

Юридичні особи, послугами яких користується емітент	**Найменування**	**Місцезнаходження**	**Номер ліцензії (дозволу)**
Реєстратор емітента	ТОВ фірма 61002, «Співдружність»	м. Харків, вул. Сумська, 82	№ 71-Р
Зберігач цінних паперів	д/н	д/н	д/н
Депозитарій емітента	д/н	д/н	д/н
Торговці цінними паперами, з якими укладено договори на розміщення випусків цінних паперів	д/н	д/н	д/н
Юридичні особи, уповноважені емітентом продавати (купувати) його цінні папери	д/н	д/н	д/н
Юридичні особи, уповноважені емітентом виплачувати дохід за його цінними паперами	д/н	д/н	д/н
Аудитори (аудиторські фірми), які надають аудиторські послуги емітенту	Приватна АФ «Міжрегіональна аудиторська служба»	61034, м. Харків, Полтавський шлях, 188	АБ № 000454

Основні показники фінансово-господарської діяльності

Найменування показника	**Період** Звітний	Попередній
Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (тис. грн.)	9919.2	
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг) (тис. грн.)	6300.8	
Чистий прибуток (збиток) (тис. грн.)	721.3	
Необоротні активи (тис. грн.)	5574.0	5286.5
Оборотні активи (тис. грн.)	2497.3	1018.4
Довгострокові зобо'язання (тис. грн.)		
Поточні зобов'язання (тис. грн.)	1391.0	334.5
Частка чистого прибутку, яка спрямована на виплату дивідендів на привілейовані акції (тис. грн.)		
Середньорічна кількість простих акцій (шт.)	12000000.0	12000000.0
Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію (грн.)		
Дивіденди, нараховані на одну просту акцію (грн.)		
Загальна сума коштів, витрачених емітентом на викуп акцій протягом періоду (тис. грн.)		
Кількість акцій, викуплених емітентом протягом періоду (шт.)		
Загальна сума коштів, витрачених емітентом на викуп облігації протягом періоду (тис. грн.)		
Сума сплачених відсотків за облігаціями (тис. грн.)		
Кількість облігацій, викуплених емітентом протягом періоду (шт.)		

Інформація про фінансово-господарську діяльність, що публікується емітентом у друкованих виданнях

Найменування емітента	**ВАТ «Каховське АТП-16506**
Код за ЄДРПОУ	03119049
Номер свідоцтва про державну реєстрацію емітента	03119049 від 29.12.1995 р.
Місцезнаходження емітента	74800 м. Каховка, вул. Мелітопольська,72
Міжміський код та телефон	05563 3-65-73
Факс	3-65-73
Основні види діяльності	Пасажирські перевезення
Кількість акціонерів	323
Чисельність працівників у емітента	389
Статутний капітал (тис. грн.)	161440
Номінальна вартість простої акції (грн.)	
Кількість простих акцій	645750
Частка простих акцій	—
Кількість привілейованих акцій (шт.)	—
Частка привілейованих акцій у статутному капіталі (%)	—
Сумарна вартість непогашених облігацій за номінальною вартістю (т. грн.)	—
Дата проведення останніх зборів акціонерів—	
Адреса, за якою звертатись з питань ознайомлення з річним звітом емітента 74800, м. Каховка, вул. Мелітопольська,72	
Дата початку виплати дивідендів	—
Дата закінчення виплати дивідендів	—
Дата початку виплати процентів за облігаціями	—
Дата закінчення виплати процентів за облігаціями	—
Дата погашення облігацій	
Зберігач цінних паперів	ВАТ «Каховське АТП-16506»
Депозитарій емітента	
Торговці цінними паперами, з якими укладено договори на розміщення випусків цінних паперів	—
Юридичні особи, повноважені емітентом продавати (купувати) його цінні папери	—
Юридичні особи, уповноважені емітентом виплачувати дохід за його цінними паперами	—
Аудитори, які надають аудиторські послуги емітенту ХАК Херсонавтотранс»	

Основні фінансові показники

Найменування показника	**Період** Звітний	Попередній
Чистий дохід від реалізації продукції (тис. грн.)	1386	1440
Собівартість реалізованої продукції (тис. грн.)	1743	1768
Код за ЄДРПОУ	03119049	
Чистий прибуток (збиток) (тис. грн.)	-221	-357
Необоротні активи (тис. грн.)	1400	1509
Оборотні активи (тис. грн.)	132	154
Довгострокові зобов'язання (тис. грн.)	—	—
Поточні зобов'язання (тис. грн.)	—	
Частка чистого прибутку, яка спрямована на виплату дивідендів на привілейовані акції (тис. грн.)	—	
Середньорічна кількість простих акцій (шт.)	—	
Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію (грн.)	—	
Дивіденди, нараховані на одну просту акцію (грн.)	—	
Загальна сума коштів, витрачених емітентом на викуп акцій протягом періоду (тис. грн.)	—	
Кількість акцій, викуплених емітентом протягом періоду (шт.)	—	
Загальна сума коштів, витрачених емітентом на викуп облігацій протягом періоду (тис. грн.)	—	
Сума сплачених відсотків за облігаціями (тис. грн.)	—	
Кількість облігацій викуплених емітентом протягом періоду (шт.)		
Код за ЄДРПОУ	03119049	

Повідомлення про результати проведення торгів ДВАТ «Шахта ім. С. М. Кірова» м. Макіївка, п/в Свердлове

Відповідальний за проведення торгів — Шифрін В. Х., тел. 13-70-231

Оголошення про проведення торгів було опубліковано у газеті «Голос України» № 152, 154 від 22.08.2000 р., 29.08.2000 р.

Торги проведені 8.09.2000 р. на постачання: конвейєри, комбайни, кабельна продукція, апаратура зв'язку, СНТ-32, пускова апаратура, противопожежні засоби, лебідки, секції кріплення КД-80, СУВ-350, ролікоопори.

Переможці торгів:

1. КП «Першотравенськбуд» — сервіс — 93200, м. Первомайськ, вул. Куйбишева
   конвейєр ІЛ80 УК — 500 м
   ролікоопора ІЛІООУ
   конвейєр СП-202
   стрічка транспортерна — 800 м, стрічка транспортерна — 1000 м, батарея ТЖН-350, СНТ-32, підстанція ТСВП-630
   Ціна державного контракту — 1093324 грн.
2. Тов. «НАССА» — Луганськ, вул. Котельнікова, 14, 91000, конвейєр СП-250-14-21; ПВ-250в
   Ціна державного контракту — 726800 грн. з ПДВ
3. ВАТ «Укруглепостач», м. Донецьк, вул. Артема, 97
   ланцюг комбайновий 26х92с-210 п. м.; рукав протипожежний діаметром 65 мм; гайка Богданова; вентиль 2, рейки — Р-24
   Ціна державного контракту — 116505 грн.
4. ВАТ «Рутченківський з/д Гормаш», 83025, м. Донецьк, вул. Петровського, буд. 74
   лебідка ЛВ-25, лебідка ІЛШВ-01, лебідка ЛМ-71, секції КМ
   Ціна державного контракту 191100 грн. з ПДВ
5. Тов. «ЭНЕРГО» м. Донецьк-48, вул. Університетська, буд. 89
   відбійні молотки; апаратура АУК-1М; апаратура АГЗ-1
   Ціна державного контракту — 23820 грн. з ПДВ
6. Тов. «АТЕК» 83096, м. Донецьк, вул. Воінська, 22
   апаратура УМК; апаратура КИЗ-02
   Ціна державного контракту — 305410 грн. з ПДВ
7. Тов. «ІТЕП», м. Донецьк-52, вул. Гвардійської дивізії, буд. 17
   ПВІ-125, АПШ, АВ-400
   Ціна державного контракту — 63400 грн.
8. Тов. «Інтеграція», м. Макіївка, вул. Кренкеля, 48
   Ел. свердло, світильники СГГ-5
   Ціна державного контракту — 47600 грн. з ПДВ
9. Тов. «НІКА», 83017, м. Донецьк, вул. Шевченко, 26
   Рукав високого тиску діаметром 20 мм
   Ціна державного контракту — 7600 з ПДВ
10. ЗАТ «Донпромкабель», 83048, м. Донецьк, вул. Університетська, 77, кабель КСШБ2х0.7; ДАШВУ-Бх185; КГЕШ 3х95; 3х70; КОГЕШ 3х50; ВЕВПШВв-6 3х120+1х35; ВВБШ-6 3х120+1х35; ВВБШ-6 3х50+1х16. КТПКБ6Шв 20х2х08, КГЭШ — 7х1.5: КГЭШ 3х35
    Ціна державного контракту — 483297 грн. з ПДВ
11. ООО «Олвін», 83059, м. Донецьк, пр. Ілліча, 109а
    рукав напорний діаметром 18 мм, діаметром 32 мм, діаметром 50 мм
    Ціна державного контракту 15778 грн. з ПДВ

До уваги акціонерів ЗАТ «Кредитно-гарантійна установа»

Правління **ЗАТ «Кредитно-гарантійна установа»** повідомляє, що позачергові Загальні збори акціонерів ЗАТ «Кредитно-гарантійна установа» відбудуться за уточненим порядком денним:

1. Внесення змін і доповнень до Статуту.
2. Звіт в. о. Голови Правління ЗАТ «КГУ» за І півріччя 2000 року.
3. Вибори Голови Правління та Першого заступника Голови Правління ЗАТ «КГУ».

Арбітражний суд Дніпропетровської області /49600 м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева 1а /, порушив справу № Б 24 /112-00 про банкрутство ТОВ «Рассвет» /вул. Солнцева 104, с. Вербки, Павлоградського району, Дніпропетровської області /, код ЕДРПОУ 03742110, р/р 26002266310001 Дніпропетровській обл. дир. АПБ «Україна», МФО 305105. Заяви санаторів і кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области возбудил дело о банкротстве № 15/151Б в отношении открытого акционерного общества "Кристалл" г. Горловка, почтовый адрес: 84632, г. Гороловка Донецкой области, ул. Промышленная, 1.

Банковские реквизиты: счет № 26000301500222 в Никитовском филиале города Горловки акционерного коммерческого банка "Национальный кредит", МФО 335797.

Распорядитель имущества должника — арбитражный управляющий Франкфурт Виктор Владимирович, лицензия № 000330.

Заявления кредиторов о денежных требованиях к должнику и заявления лиц, изъявивших желание принять участие в санации должника, подаются в месячный срок со дня опубликования объявления в арбитражный суд Донецкой области по адресу: 83048, г. Донецк, ул. Артема, 157.

Арбітражний суд Житомирської області (м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 5/190"б" про визнання банкрутом ВАТ «Іванопільське».

Поштова адреса: 13253, Житомирська область, Чуднівський район, смт. Іванопіль, вул. Радянська, 30. Ідент. код 00385773, р/р 26003258003001 в Чуднівському відділенні Житомирської дирекції АК АПБ «Україна» м. Житомир, МФО 311012.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

В об'яві, надрукованій в газеті «Голос України» № 176 (2423) про банкрутство, потрібно читати: «справа № 10/41б Відкрите акціонерне товариство «Завод «Донець».

Арбітражним судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушена справа № 15/143 Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю ТФ «Красноармійськ», юридична адреса: м. Красноармійськ, Донецької області, вул. Горького, Універмаг, р/р 467648 в Красноармійському відділенні УСБ, МФО 344505, код ЗКПО 23424626. Розпорядником майна призначено Шкоду Андрія Сергійовича (ліц. № 000018).

Заяви кредиторів і пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Луганской области (г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3-а) возбудил дело о банкротстве в отношении ЗАО "Дисана", г. Луганск, ул. Учебная, 18, код 01557578, счет 26002300010002 в Луганской областной дирекции Укрсоцбанка, МФО — 304018, дело № 9/68б.

Претензии кредиторов и предложения санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования заявления.

Приватне підприємство **«Фірма «Поліс С»**, *зареєстроване Радянською райдержадміністрацією м. Києва, ідентифікаційний код 21627080 повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом місяця за телефоном: 516-84-23.*

ЧП «Мария»

Код ОКПО 16392404 ликвидируется. Претензии принимаются до 2.11.2000 г. по тел. 493-42-01.

ВАТ «Білокаменський вогнетривкий завод»

Повідомляємо, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 22 листопада 2000 року о 15.00 за адресою: Донецька обл., м. Соледар, вул. Октябрьська, 96, ВАТ «Білокаменський вогнетривкий завод».

Реєстрація учасників відбудеться 22 листопада 2000 року о 13.00.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати діяльності товариства за 1999 рік
2. Звіт та висновки ревізійної комісії.
3. Затвердження річного звіту та балансу за 1999 рік.
4. Внесення змін та доповнень до установчих документів товариства.
5. Вибори Правління та Голови Правління товариства
6. Вибори Спостережної ради та Голови Спостережної ради товариства.
7. Вибори ревізійної комісії та Голови ревізійної комісії товариства.
8. Прийняття рішення про передачу ведення реєстра іншому реєстратору та затвердження умов договору з ним
9. Різне.

Для реєстрації акціонерам мати документ, що посвідчує особу.

Представникам акціонерів — також доручення оформлене відповідно до чинного законодавства. Телефон для довідок: (06274) 4-47-01.

Правління ВАТ «Білокаменський вогнетривкий завод»

ЗАТ «Ділові партнери»

Повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 22.11.2000 р. об 11.30 у приміщенні ЗАТ «Ділові партнери» за адресою: вул. Індустріальна,27, 3 поверх.

Реєстрація акціонерів відбудеться 22 листопада 2000 з 10.00 — 10.15 за місцем проведення зборів.

Порядок денний:

1. Звіт про результати фінансово-господарської діяльності за 1999 рік, перше півріччя 2000 р.
2. Затвердження структури Компанії.
3. Затвердження змін в установчих документах компанії.
4. Затвердження передачі реєстра акціонерів незалежному реєстратору.

Для участі в зборах акціонерам при собі мати паспорт, а представникам акціонерів — доручення на право представляти інтереси акціонерів на загальних зборах, оформлене згідно з чинним законодавством.

«Ділові партнери».

55 Перемог адмірала Пилипенка

За рік до Перемоги, у травні 1944-го, адмірал П. Октябрський вручив 25-літньому старшому лейтенантові Володимирові Пилипенку Зірку Героя і запитав: «Чого найбільше бажаєш?» Моряк відповів: «Визволили Вінницю. Хочу побачити матір-батька і Україну...».

Дав йому командувач літака «У-2», і полетів Герой до рідного села Калнишівка на Вінниччині, де народився тринадцятою дитиною в козацькій родині.

Прилетів уночі. Вранці пройшовся з діда-прадіда степовик морською ходою рідними вулицями, пожурився над могилами полеглих.

Згадав, як у 1936-му поїхав на Донбас, слюсарював, працював кочегаром, помічником машиніста поїзда. Як з третього курсу Харківського інституту перевівся до Ленінградського вищого військово-морського училища.

Їхній курс достроково (бо почалася війна) випустили, спішно присвоїли звання мічманів. Із 400 випускників відібрали 20 найкращих у другу бригаду торпедних катерів.

Одразу потрапив у новоросійське пекло, захищав Одесу, дістав три поранення. Перше — під Керчю, коли моряки підбирали останніх захисників Альтигену.

У польовому шпиталі не дав хірургу, почорнілому від безсоння, відрізати ногу, умовив-таки тільки вийняти осколки. Ще забинтований з ніг до голови попросився у бій під Скадовськом...

...Подивитися на земляка із Золотою Зіркою на грудях зійшлося все село. Попрохали люди перед усіма зачитати рядки нагородного листка-клопотання про присвоєння старшому лейтенантові Пилипенку звання Героя. Старий учитель, тримаючи документ, як глашатай старовинну грамоту, цитував:

«7 грудня 1943 року тов. Пилипенко одержав завдання підібрати поранених, котрі знаходилися на плаву в районі Альтигену... Пилипенко на зворотному курсі з бриючого польоту був атакований двома «Ме-109-Ф». Зав'язався гарячий кровопролитний бій. Поранений командир, стікаючи кров'ю, своїми героїчними діями надихав екіпаж на боротьбу з ворогом.

Катер дістав близько 600 пробоїн — мотори і кормове керування були розбиті. Тов. Пилипенко, озброївшись ручним кулеметом, разом з пораненим радистом і двома кулеметниками героїчно відбивали атаки авіації й вели боротьбу з водою...

У кровопролитному бою тов. Пилипенко із залишками екіпажу один «Ме-109-Ф» збив, а другий підбив, зберігаючи на плаву катер до приходу допомоги: бій тривав майже годину».

А тоді попросили в деталях розповісти і про великий, півтисячомильний, перехід торпедних катерів із Геленджика до Скадовська, коли поставили баки з бензином і дійшли через штормове море до мису Меганом у район Сарича, а відтак — до Херсонеса, у самісіньке пекло боїв за Севастополь.

Сотням бойових побратимів, захисникам і визволителям міста-фортеці він урятував життя, сотні ворогів і майже десять їхніх кораблів відправив у морську глибінь...

Нині про подвиги Володимира Степановича в боях з фашистами написано книги, статті, відзнято фільми і телепередачі, бо ще на війні про нього ходили легенди. Адже, зневажаючи страх і смерть, він зумів виконати такі завдання, що їх навіть ті, хто віддавав йому накази, вважали нездійсненними.

А Пилипенко, весь прошитий осколками, щоразу дивом воскресаючи після пекельних боїв, у яких тонули катери, гинули найдорожчі соратники, творив чудеса винахідливості й звитяги.

Перший на флоті встановив на своєму торпеднику «катюші», найперший в історії війни збив зі свого катера фашистського «месершмідта».

Закінчив війну на Дунайській флотилії під Лінцом. Повоєнні роки, як і все життя, — суцільна морська служба, бо, за словами самого Пилипенка, «флотська тільняшка приросла до грудей навіки».

У жовтні 1945-го був командиром дивізіону торпедних катерів у рідному Севастополі. Через три роки склав іспити в Академію ім. Ворошилова, яку з відзнакою закінчив у 1952-му. Був начштабу бригади торпедних катерів, командував великим з'єднанням у Феодосії, до складу якого входили три крейсери і тральщики.

Потім 15 років виховував зміну, бо призначили начальником Калінінградського вищого військово-морського училища. А щойно вийшов у відставку, запросили працювати у КБ «Інтеграл», де його дуже цінували за знання і досвід.

Тоді засів за мемуари,

писав статті у флотські збірники. Його книга «У бій ідуть катерники», видана в 1989 році в серії «Військові мемуари», — одна з найзачитаніших у бібліотеках флотських моряків, які мріють стати справжніми капітанами. Там, серед розповідей про справжнє обличчя війни, стратегію і тактику морського бою, спогадів про фронтових друзів, роздумів про виховання командирських і людських якостей, Володимир Степанович зізнався: «З часом зрозумів, що істинна мужність не показна, вона в тому, щоб залишитися вірним обов'язку навіть тоді, коли цього ніхто не бачить і не знає, а можливо, ніколи й не дізнається. Коли твій єдиний суддя — твоя совість».

Саме почуття обов'язку, так поціноване Володимиром Степановичем Пилипенком, не дозволяє віце-адміралу залишити стрій і після вісімдесяти. Така вже це людина — енергійна, діяльна, цілеспрямована, сувора і жартівлива водночас. Тож і живе не минулим, а майбутнім, вдома не засиджується. Він — голова Севастопольського осередку Ради ветеранів війни ВМС України, заступник голови Всеукраїнської організації ветеранів. Весь у турботах про тих, хто колись воював разом з ним, а тепер потребує підтримки, уваги і допомоги.

Він — почесний член екіпажу корвета «Вінниця» ВМС України. Отже, відчуває відповідальність за молоду команду, дбає про майбутнє кожного моряка і всього українського флоту.

Перед 55-річчям Перемоги об'їздив мало не всю Україну. Сивого адмірала хочуть бачити і чути скрізь: запрошують до столиці на найвищі урядові свята і в невеличкі села. І він відгукується, де до людей, яким потрібен.

А найбільше потрібен адмірал Пилипенко у Севастополі, на передовій боротьби за утвердження тут нашої державності, гідності молодого українського флоту.

Якось, ще відразу після проголошення незалежності України, ветерани Чорноморського флоту (а Пилипенко впродовж багатьох років був головою Ради ветеранів ЧФ) принесли йому заяву, в якій вимагали виведення з Севастополя Військово-Морських сил України і відновлення СРСР. Мовляв: «Подпиши, Владимир Степанович, все адмиралы подписали!»

Не підписав, категорично відмовився й по-флотському чітко і суворо промовив: «Я — українець, ВМС України — мій флот, а Україна — моя Батьківщина!»

Довго деякі «найчервоніші» носили Севастополем того глека, якого самі ж розбили. Казали: «Продался бандеровцам». Закликали навіть «убрать бюст Пилипенко с Аллеи Героев»... А сам Володимир Степанович не вельми й журився, коли дехто з «великодержавників» після марних умовлянь «влиться в битву за возобновление великого СССР» перестав ручкатися. Вимагали й покаянь...

Не покаявся, бо — немає в чому. Звик жити, як воював, — відкрито, чесно, напористо і хвацько. А друзів у нього не поменшало.

Завжди гостинно зустрічає їх у затишній, завше відчиненій для приязної бесіди і душевної пісні севастопольській квартирі 82-річний повний кавалер орденів Богдана Хмельницького, віце-адмірал у відставці, на парадному кітелі якого поруч із Золотою Зіркою Героя десятки фронтових орденів і медалей.

Та найвища його відзнака — народна шана і любов.

Такий суворий і урочистий у свята і такий доступний і жартівливий у затишку домівки поруч з «єдиною горлицею» — вірною подругою життя Тамарою Миколаївною, з котрою так гарно виводить наші старовинні пісні. Особливо коли збирається весь його рід — дві доньки, три внуки і «цілий кубрик» правнуків. Тоді старий Пилипенко любить повторювати, що Доля таки є і не обминула талоном і його — зберегла у найстрашніших битвах, дала змогу вірно послужити Вітчизні та заслужити повагу людей.

А що ще треба козаку для щастя?

Віктор ХОМЕНКО.

Голеадори, вперед!

Спорт

Сьогодні в Єревані на Республіканському стадіоні збірна України проводить черговий матч у рамках відбіркового турніру чемпіонату світу з футболу-2002 зі збірною Вірменії.

До складу української команди ввійшло 19 гравців. На жаль, через травму, отриману в грі з киянами, у складі збірної не буде донечанина Геннадія Зубова. Також, можливо, через форс-мажорні обставини на матч не поїде і головний тренер команди Валерій Лобановський. Один з тренерів команди Леонід Буряк зазначив, що це не пов'язано зі здоров'ям Валерія Васильовича.

Стосовно функціонального стану нашої збірної, то він набагато кращий, ніж це було перед матчем зі збірною Польщі. За словами Леоніда Буряка, всі наші легіонери вже встигли набути ігрової практики в своїх національних чемпіонатах. Щоправда, трохи непокоїть невелика травма Андрія Шевченка.

Гра з вірменами не стане легкою. Адже практично всі футболісти збірної Вірменії грають за кордоном. До того ж, матч відбуватиметься не на звичному для нас «Раздані», а на нещодавно реконструйованому республіканському стадіоні в центрі Єревана. Отже, гра стане і своєрідною презентацією оновленої спортивної арени. Тому для вірменів виграти —справа честі. Проте наші хлопці, для яких ця гра надзвичайно важлива, серйозно налаштовані на перемогу. Принаймні гасло «наша мета — 2002» для них залишається актуальним.

Богдан ДОВНИЧ.

Актуально

Граніт у двох вимірах

(Початок на 1-й стор.).

П'ять пунктів колективної студентської творчості вимагали: 1. Достроково припинити повноваження Верховної Ради УРСР та призначити нові вибори на багатопартійній основі. 2. Прийняти закон про націоналізацію майна КПУ та ЛКСМУ. 3. Не допустити підписання союзного договору. 4. Відправити у відставку голову Ради Міністрів Віталія Масола. 5. Запровадити проходження юнаками військової служби на території України.

Переговори між спеціально створеною комісією і наметовим містечком завершилися капітуляцією дорослих політиків. На жаль, неповною й неостаточною. Це ми чудово бачимо нині, через приціл десяти років. Тоді про це не хотілося думати. Бо не відставка Масола, а зміна психології тисяч людей надихала на віру і оптимізм. Той, хто приходив з теплими ковдрами і гарячим чаєм, хто співчував і тис руки студентам, хто просто хотів дивитися в їхні очі, вже ніколи не міг стати байдужим. Так, повторюю, вірилося в ті незабутні жовтневі дні. А в нинішні?

Пов'язки з лаконічним написом «Я голодую» давно і нікого не дивують. Вони стали ознакою часу, неоригінальною і банальною, на жаль, до оскомини. Голодують шахтарі, лікарі, вчителі, депутати. Інших голодних вони просто дратують, ситі їх зверхньо не помічають.

Студентське гасло 90-го «Я голодую проти уряду» через 10 років вочевидь потребує корекції. Також парадокс історії по-українськи. Здається, саме надходить пора «голодувати за уряд». Проти команди Ющенка сьогодні бунтують не ті, кому нічого втрачати, крім студентських квитків. І молодого реформатора повинні були б підтримати молоді співвітчизники. Але... Зміна реалій, оцінок, надій. Граніт у двох вимірах.

Який найголовніший висновок з цих двох картин зробили для себе кілька найактивніших учасників студентської голодовки?

Володимир Чемерис, делегований на «граніт» від КДУ, нині активний політик, депутат Верховної Ради минулого скликання:

— «Традиційні» націонал-демократи перетворилися просто на обслуговуючий персонал існуючої влади. (Ще один нонсенс: «Вперед, Україно», членом якої є нині В. Чемерис, об'єдналася в альянсі з Олександром Морозом. Хоча, що тут дивного? Схоже, з учорашнім опонентом легше виборювати ідеали, за які голодувалося в ті романтичні дні, коли націонал-демократія була синонімом непідкупності духу).

Очевидно, найцікавіше склалася доля найколоритнішої постаті наметового містечка, одного з політичних керівників акції, співголови «революції», не просто представника «Львівської політехніки», а голови усього студентського братства Львова Маркіяна Іващишина. Легендарний Марек зробив найкрасномовніший висновок з бунтівного життя: став визначним діячем вітчизняного арт-бізнесу. Йому належить не тільки мистецьке об'єднання «Дзига», а й авторство знаменитого львівського делікатесу «сало в шоколаді». Тільки той, хто куштував цей шедевр кулінарного мистецтва, може зрозуміти Маркіянову ностальгію за двома голодними тижнями буремної молодості.

А вчора на майдані я зустріла двох нинішніх студентів «могилянки», брата і сестру Вахненків. Десять років тому разом з іншими пластунами вони «світилися» біля наметів з аркушами, видертими із звичайного школярського зошита: «Я підтримую студентів».

Тетяна: Я і нині підтримую тих студентів. Хоча й мої однокурсники здатні на вчинок. Проти чого голодували б? Якби знову повернулися до влади комуністи і потягли нас до Союзу. Звичайно, я розумію, що нашій державі загрожують не тільки «червоні». Я, наприклад, бачу, що наш нинішній уряд треба захищати від декого з дуже «античервоних». Але зараз важко молодь на щось підняти. Не ті часи. Та й спосіб протесту не такий дійовий, як тоді, коли ми бігали на майдан зі своїми зошитами.

Богдан: І зараз можливий акт протесту молоді. Згадайте «Самостійну Україну». Хоч я особисто на такій позиції: все залежить від провідника, від чистоти його політичних помислів. Якщо хтось мене хоче використати — вибачайте, я в такі ігри не граю. За Україну готовий. Тільки, здається, сьогодні їй найбільше загрожує духовна деградація. А тут голодування не допоможе.

... На цьому багатовимірному граніті писав свою заяву про вихід з компартії автор «Прапороносців» Олесь Гончар. На знак солідарності з голодуючими студентами, серед яких була і його внучка. Вшановуємо совість патріарха. І мужність молоді, яка давала нам усім шанс...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Козаку Пилипенку треба, щоб була Україна

Красен Дніпро... безробітний

Напишу вам і я

За тисячі років багато тонн вантажів перенесла на своїх могутніх плечах ця велика ріка. Та нині Дніпро гуляє. За цілий день, що ми просиділи на березі, по ньому не пройшло ані баржі, ані суховантажу, ані пароплава з людьми. Деінде пропливе човник рибалки чи катерок рибінспектора. Не працює Дніпро, ця готова і, головне, дешева магістраль!

А придивіться до інших. Виборовши незалежність, древній Китай почав нове життя з будівництва каналів. Німеччина вся поорана каналами; сотні шлюзів, і всі вони з'єднані в єдиний водний шлях.Ціле літо баржі перевозять вантажі й водночас працюють як плавучі дачі, на яких живуть сім'ями. Діти почуваються справжніми робінзонами. Варяться обіди, сушиться білизна, одне слово — життя уміють вони використовувати дане Богом.

А тим часом Дніпрогес будувався і для того, щоб Дніпро по всій довжині був судноплавним. Тільки не чути, щоб у Верховній Раді чи Кабінеті Міністрів заїкалися про проблему Дніпра, про використання його величезних можливостей. Наше покоління пам'ятає, не кажучи вже про часи Тараса Шевченка і Миколи Гоголя, як везли річкою в місто сир, сметану, овочі, фрукти та іншу смакоту селяни з навколишніх сіл.

Уже не реве і не стогне Дніпр широкий, і не підійма горами хвилі перед суднами. Лежить він, розпластаний і безробітний, і з болем дивиться на безгосподарність, що стала правилом. Чекає, коли знову стане потрібним.

Анатолій ОБИДЕЙКО,
ветеран війни і праці.

Кременчук,
Полтавської області.

На фото Юрія ВЕНГЕРЕША — Дніпро, могутній і безробітний!

Штатний Чарлі і Бандюк

Чарлі цілком законний дворянин у другому поколінні і, високо несучи родинні традиції, свято пильнує честь господи.

Пильнування полягає у нічних обходах хазяйської території, що становить собою великий цегляний будинок роботодавця, відставного полковника ВПС, та їжодавачок, жінки полковника і її матінки, які належно оцінили благородство його собачої душі й тому доручили місію надтаємну: визначати майновий ценз, імідж і просто порядність нечастих відпочивальників. В останньому Чарлі за вісім років бездоганної служби жодного разу не помилився і тому заслужив до клички агентурне ім'я, довге й з назвою модною: Екстрасенс.

Випадок нещодавній, з однією молодою парою, цьому ще одне яскраве підтвердження. Принесли вони на його голову!..

Що саме, Чарлі зрозумів глупої ночі, після бійки короткої, лютої й лементної, коли троє нападників скавчали у стічній канаві, яка висохла до тріщин, але не вратила смердючості, двоє надійно загрузли у хазяйській смолі для ремонту даху, а ще п'ятеро борзо галопували вздовж крутояру в напрямку гарнізону.

Важко дихаючи, Чарлі поспостерігав, як вони завернули за найближчі дровітні, потім кинув погляд у бік будиночка молодят, де не запалили світло й на ганок ніхто не вийшов, а вже згодом подивився на здобич. Делікатесного — нічого. Звичайне цуценя. Уранці їжодавачки його нагодують і відпустять на всі чотири боки. Нема чого тут...

Нагодувати нагодували, але — залишили. Що Чарлі розцінив як розхитування традицій, підрив підвалин і взагалі початок кінця кар'єри. Аби хоч щеня було путяще, а то якесь біляснте, дурнувате, жере усе посліль, від ропух до виноградного листя, а потім ригає будь-де, до парадного ганку (диверсант чортів!) включно. Хазяї назвали щеня Бандюком, хоча, коли розібратися, йому більше личила б кличка Жеригівно. «Війна, — вирішив Чарлі і, як пес, вихований за законами гарнізону, спокійно продумав тактику й поступово перейшов до стратегії. — Зустріти багнетами!»

Але Бандюк виявився не настільки дурним, як здавалося, й у нічних переслідуваннях по столах, лавках, усіляких банках і слоїках виявляв непогану верткість, програючи Чарлі хіба що в силі й витривалості. Кожної ночі перевертаючи усе, що потрапляло під лапи, від порожніх винних пляшок і попільниць до необачно залишених молодятами каструль з юшкою й південною садовиною, Чарлі поступово дібрав смаку й, коли через дощову погоду Бандюка не випускали з дому, почувався якось не так.

До ручки протиборча сторона дійшла, коли хазяям завезли бетонні плити й корито для розмішування розчину. Помітивши, що їжодавачки затримуються на вокзалі, куди поїхали зустрічати роботодавця, Чарлі в сутінках почав переслідування за встановленим маршрутом лавочки-стіл-палісадник-лавочки і навпаки. Бандюк, тікаючи з останніх сил, скочив на стіл, лапи в нього підігнулися, й щеня ляпнулося пузом на держак лопати, що лежала поперек ночов. Чарлі стрибнув на неї, щеня підкинуло, перевертаючи, немов іграшку, і... нанизало на рифлений і гострий, наче багнет, прут арматури. Чарлі згарячу кинувся вперед, але краплини крові і скавчання завмерлого Бандюка змусили його заціпеніти. Він лизнув Бандюкові ніс і тепер відчув смак крові.

І тільки тут Чарлі зрозумів, дивлячись, як плаче і тремтить від болю цуценя, що не проганяти його хотів, і вже тим більше не вбивати, а навчити бути таким само псом, як і він, Чарлі, як і всі пси вулиці Ударної, які високо несуть і свято пильнують. І що виправити, мабуть, нічого не можна, він також подумав. І що наступного учня може й не бути... І від останньої думки він завив на розпечений до білого літній місяць. Та так, що спалахнуло світло в будиночку молодят і почулося, як хтось швидко йде, спотикаючись у пітьмі:

— Звідки це?!

Дмитро КОНОВАЛОВ.

Це цікаво

Засновники банків — повії

Припускають, що перші банки, які давали позички, напевно були засновані ще в другому тисячолітті до нової ери повіями. Оскільки їхні заробітки акумулювалися у величезні багатства, то вони були в змозі позичати гроші. Комерційні банки більш звичного для нас типу почали створюватися у Вавилоні в VII столітті до нової ери. Домовленості за зобов'язаннями позики фіксувалися на глиняних дощечках для письма. Якщо становище людини, котра позичала, було високим, то вона просто повертала позику з лихвою, яка зазвичай становила 20—30 відсотків на рік. Коли ж становище того, хто брав, було більш сумнівним, то банк не призначав відсотків, а брав під свій контроль якусь власність, щоб застрахувати себе. Якщо гроші не поверталися, застава залишалася у власності банку. Дюжини боргових дощечок, що збереглися, свідчать про тих нещасливців, чиє майно й товари було конфісковано.

Надіслав
Степан ДОВГОПОЛ.

Дніпропетровськ.

А ще був випадок

Транспорт від слова транс?

На брутальність і хамство в міському транспорті вже намагаємося не зважати, але днями я стала свідком особливо принизливого випадку. Місце дії — 9-й маршрут, час — 25 липня, 15 година. Перед світлофором зупинився тролейбус № 354. Перед ним очікувально завмер легковичок. От саме з ним, коли спалахнуло зелене світло, і сталася заминка — мотор заглух. З машини вийшов чоловік років 70-ти, підняв капот, намагаючись усунути несправність. Водій тролейбуса, визирнувши з віконця, нетерпляче гукав: «Чого став, придурку? Паняй, ідіоте!» А машина тим часом не заводилася. З неї вийшла жінка, либонь, дружина водія. Почала штовхати, а чоловік, спрямовуючи машину до узбіччя, штовхав збоку. Було так прикро спостерігати, як двоє людей похилого віку виконують важку фізичну роботу під «акомпанемент» образливих вигуків молодика.

Можливо, мого листа прочитає керівник тролейбусного управління й дізнається, які люди в нього працюють. Безробітних нині чимало, серед них можна знайти і краще вихованих.

Валентина ДУДЧЕНКО.

Херсон.

Народний календар

Жовтень ходить по краю та й виганяє птах із раю

8 жовтня — Єфросинії. Цей день у народі ще називали «капусником», бо, за повір'ям, пошаткована капуста мала довго й добре зберігатися.

9 жовтня — Івана Богослова. Завершували всі польові роботи. Хто не посіяв до Богослова — не варт доброго слова. Коли на Богослова дощ зі снігом — у січні тричі йтиме дощ; сонячно і тепло — червень наступного року буде дощовий і холодний.

Прикмети жовтня

- Якщо вдень випав перший сніг — він швидко розтане, а вночі —лежатиме довше.
- Скільки б не випало снігу, але якщо на вишнях залишилося листя, то неодмінно наступить відлига.
- Дикі гуси на відльоті — кінець бабиному літу.
- Листя падає на землю «долілиць» — на врожай.
- Сова кричить — до холоду.

Астрологічний прогноз на 9 — 15 жовтня

ОВЕН. Організуйте в понеділок виставку, презентацію або розпочніть рекламну кампанію. Протягом тижня виникнуть труднощі у спілкуванні з сусідами, родичами. Можливе отримання інформації, яка може ввести вас в оману.

ТЕЛЕЦЬ. Ваші зусилля принесуть вам несподіваний успіх, який наблизить до заповітної мети. Розв'язання фінансових питань, з'ясування стосунків з податковими службами нині краще відкласти.

БЛИЗНЯТА. Ваші діти або кохані піднесуть вам приємний сюрприз. Не проводьте ділові переговори, не з'ясовуйте стосунки, хоча вас на це провокуватимуть. Якщо хочете припинити партнерські або подружні стосунки, то протягом тижня можете це зробити.

РАК. На вас чекає несподівана матеріальна підтримка від ваших батьків. Повсякденні домашні турботи й обов'язки на роботі вимагатимуть від вас максимальної витримки й мобілізації всіх сил.

ЛЕВ. Не сидіть у понеділок вдома, ви пропустите цікаву й незвичайну зустріч або знайомство. Не прагніть маніпулювати своїми дітьми або романтичними партнерами, інакше втратите їх довір'я, повагу.

ДІВА. Вам повернуть борг, це буде дуже до речі. Відвідайте своїх батьків, можливо, вам треба буде виступити в ролі третейського судді. Цього тижня не укладайте важливих контрактів і не підписуйте ділових паперів.

ТЕРЕЗИ. Зробіть сюрприз своїм близьким і коханим. У пошуку потрібної інформації ви будете здатні піти на змову з власною совістю, але потім про це пошкодуєте.

СКОРПІОН. У понеділок найприємнішим сюрпризом для вас виявиться можливість побути самому вдома й відпочити. Величезного напруження вимагатиме розв'язання фінансових питань.

СТРІЛЕЦЬ. На вас чекає дивна зустріч з друзями, якщо ви, звичайно, не залишитеся вдома. Відчуватимете в собі силу і владу впливати й маніпулювати людьми. Якщо піддастеся цій знаді, ви втратите надійних партнерів.

КОЗЕРІГ. Абсолютно несподівано начальство вас відзначить або разовою матеріальною винагородою, або підвищить вам оклад. Обставини на роботі вимагатимуть від вас мобілізації внутрішніх ресурсів і сил.

ВОДОЛІЙ. Раптова подорож за кордон або приїзд до вас іноземних партнерів принесе вам задоволення. Якщо зіткнетеся з необхідністю підкорити колективу, то зробіть це. У такий спосіб ви збережете свій авторитет.

РИБА. На вас чекає несподівана спадщина. Займіться ремонтом або реконструкцією свого будинку чи квартири. Нерухомість краще не купувати. Начальство може пред'явити вам претензії. Краще промовчати, а через деякий час довести свою правоту.

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311182.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com